

SUFOI ©

ufo nyt

36. årg. 1994

4 kvartal

Nr. 4

Liv på andre planeter

Ægtepar skræmt af ufoer

Nedstyrningen på Spitsbergen

Videnskabelig interesse for Hessdalen

Forsiden:

Radioteleskop i Goldstone, Californien.

Læs omtalen af to bøger, der handler om søgen efter intelligent liv i universet.

(Foto: NASA)

Ring til SUFOI

Alarmcentral
tlf. 86 28 90 61
Information
tlf. 86 99 92 39
Foredrag
tlf. 86 80 13 15

Indhold

1995: SUFOI's vigtigste år?	3
Videnskabelig interesse for Hessdalen	4
Opvisning på nattehimmelen skræmmer ægtepar	5
Rumvæsener og guder	6
Ufoerne og Mikael Rothstein	10
Planetarium i Århus på nyt museum	13
Kig på himlen	14
Spitsbergen-myten landet	15
Liv på andre planeter	18
På sporet af fremmed intelligens	20
Mit møde med korncirklen	23
Kort fortalt	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25

Normal ekspeditionstid: kl. 18-22
Prøvenumre og information
tlf. 86 99 92 39

Ufo-alarmer tlf. 86 28 90 61

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 1994

Nyhedsmedieme kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan. De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufo-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionelle medarbejdere:

Ole Henningsen og Inge H. Svane

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson.

Produktion:

Sats og tryk er udført af SCOOP
Tryk, Karlslunde - 46 15 47 47

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 2. januar for stof til nr. 1, som udkommer medio februar, 3. april

for stof til nr. 2, som udkommer medio maj, 1. juli for stof til nr. 3, som udkommer medio august og 3. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1995 er kr. 217,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 267,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1995-99 incl.) for kr. 1.085,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.335,00.

SUFOIs Disketteservice 1995 koster kr. 150. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål

- 1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
- 2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
- 3) Ved et ufo-fænomen forstår vi et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.
- 4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

Per Andersen (formand), Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.
Bo Nielsen (næstformand, alarmcentral), Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 38 71.
Toke Haunstrup (næstformand, rapportcentral), Kampsax Kollegiet, Kollegiebakken 9, værelse 508, 2800 Lyngby. 45 97 71 44.

Øvrige repræsentantskab

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg Sø. 98 14 70 97.
Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå. 42 24 42 19.
Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Kim Møller Hansen (fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Erling Hegelund, Kildegårdsvej 88, 5240 Odense Nø. 66 10 39 00.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.
Finn W. Kalvik, Armauer Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge.
Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 55 28 01 26.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Martin Lyck, Jomsborgvej 26, 5000 Odense C.
Brian Møller, Aabenraavej 14, Kiskelund, 6340 Kruså. 74 67 04 54.
Peter Nørgaard (foredragsafdeling), Dalsvinget 68, 8600 Silkeborg. 86 80 13 15.
Inge H. Svane, Mejlbyvej 610 D, Hårup. 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.

1995: SUFOI's vigtigste år?

SUFOI har i øjeblikket en ansøgning liggende hos Kulturby '96 fonden om etablering af en stor ufo-udstilling i 1996. Det er nok de fleste bekendt, at København i 1996 er udnævnt til europæisk kulturby. Det har vi set som en helt rigtig anledning til at søsætte et markant projekt i form af udstillingen "UFO 2000", der både skal give oplevelser og seriøs ufo-information.

Hvordan behandlingen af vores ansøgning om støtte til projektet på omkring 1/2 mio. kr. vil forløbe, ved vi endnu ikke. Men det er helt givet, at fortsætter projektet, bliver 1995 ikke alene det travleste år, SUFOI har haft længe, men også det mest udfordrende og spændende år i vores historie.

Medierne har i øjeblikket stor fokus på Kulturby-fonden og dets arbejde. Der har fra forskellig side været kritik af det foreløbige planlægningsforløb, og man taler om at ændre nogle af principperne. Hvordan det i givet fald vil påvirke vores ansøgning, ved vi ikke. Men det er under alle omstændigheder vores håb, at fonden tør give sig i kast med et så kontroversielt projekt som "UFO 2000" udstillingen.

Det var i forbindelse med udarbejdelsen af ansøgningen til Kulturby-fonden glædeligt, at mange var interesserede i at samarbejde med os om projektet. I Danmark var det meteorsektionen under Astronomisk Selskab, der blev indbudt og sagde "ja tak". For udlandet vedkommende gav en lang række ufo-organisationer tilsagn om at være med til at arrangere denne europæiske ufo-begivenhed. Disse omfattede bl.a. BUFORA i England, AFU og UFO-Sverige i Sverige, UFO-Norge i Norge, SOS OVNI i Frankrig og CUN i Italien.

Skulle vi ikke opnå den ønskede støtte til "UFO 2000" arrangementet, er vores planlægning ikke helt spildt. SUFOI nærmer sig nemlig hastigt sit 40 års jubilæum, og der er ingen tvivl om, at vi i den anledning vil se på at

lave et helt ekstraordinært arrangement. Så der kunne sagtens blive tale om genbrug af nogle af de spændende ideer, der ligger i "UFO 2000" grundlaget.

Også på andre områder vil der ske spændende nyt i 1995. SUFOI regner med at uddanne et eller flere hold nye rapportoptagere i løbet af næste år. Disse er SUFOIs rygmarv og står for indsamlingen af oplysninger om de mange observationer i Danmark. Denne udvidelse vil gøre det lettere for os foretage rapportoptagelser og gøre ufo-beretningerne i UFO-Nyt endnu mere spændende.

For første gang i flere år regner SUFOI med igen at markere sig med bog- eller hefteudgivelser i 1995. Flere spændende emner er på bedding, blandt andet et temahefte om danske observationer af det ekstremt sjældne dobbeltmåne-fænomen. Disse fænomener har tidligere været omtalt kort her i UFO-Nyt.

I det hele taget vil SUFOI i 1995 arbejde under nøgleordene "information" og "samarbejde". Information i form af UFO-Nyt, udgivelser, foredrag, mediekontakt og altså den mulige udstilling "UFO 2000". Samarbejde i form af et udbygget kontaktnet til andre i Danmark og udlandet, der på en ene eller anden måde har en berøringsflade til det, SUFOI arbejder med.

Når dette læses, vil der således have været afholdt et samarbejds-møde mellem SUFOI, Meteorsektionen under Astronomisk Selskab, Orion-planetarier, Dansk Ildkugle Central, Geologisk Museum og Astronomisk Institut. Dette møde, som SUFOI har taget initiativet til, forventes at blive starten på et tættere samarbejde og udveksling af information i Danmark om "himmelfænomener".

Alt i alt er der derfor al mulig grund til at glæde sig til 1995. Det gør vi i hvert fald, for det bliver et særdeles spændende år.

AF PER
ANDERSEN

Videnskabelig interesse for Hessdalen

Hessdalen har igennem mange år været i fokus på grund af de specielle ufo-fænomener, der ses i området. I år samledes så et stort antal forskere for at diskutere teorierne omkring fænomenerne.

AF PER
ANDERSEN

Dette foto er taget i Hessdalen i september 1982 fra

Fjellbekkhøgda mod syd. Det uidentificerede lysfænomen har en udstrækning på omkring fem meter.

(Foto: SUFOIs Fotoarkiv)

Lysfænomenerne i Hessdalen blev først kendt i 1981, hvor der blev set mange mærkelige lys i den 12 kilometer lange dal tæt ved Røros i Norge. Men det var først under en international konference i London i 1983, at der blev taget alvorlige skridt til at undersøge fænomenerne nærmere.

I 1983 dannede UFO-Norge og UFO-Sverige så en gruppe, der skulle arbejde med fænomenerne i Hessdalen. Fænomenerne blev nu døbt HP (Hessdalen Phenomenon) for at undgå den negative klang, ordet "ufo" kan have i videnskabelige kredse. Igennem vintrene 1984 og 1985 blev der gennemført et stortstilet overvågningsprojekt i dalen, der resulterede i en del registreringer og analyser. Men nogen endelig

forklaring på fænomenerne fandt man ikke.

Allerede på dette tidspunkt var HP blevet kendt langt ud over Norges grænser, og i 1985 besøgte den nu afdøde astronom J. Allen Hynek (den moderne ufologis fader) Hessdalen. Selv om Hynek ikke selv så fænomenet, udtalte han, at "havde jeg vidst at vejret ville have været så ekstremt, ville jeg aldrig være kommet. Men nu hvor jeg er her, vil jeg ikke undvære det for alt i verden."

Ny videnskabelig interesse

Erling Strand, der er lektor ved Østfold ingeniørhøjskole, var drivkraften bag undersøgelserne i firserne. Her i 1994 var det også ham, der tog initiativet til en ny viden-

skabelig workshop i Hessdalen om HP.

I påsken i år samledes derfor et stort antal forskere, der omfattede nogle af kapaciteterne på området: Hilary Evans (England), Paul Devereux (England, kendt for jordlysteorier), professor Boris Smimov (Institute of High Temperatures i Moskva og nomineret til nobelprisen i 1994), professor A.I. Grigorev (Rusland), dr. E.T. Protasevich (Rusland), professor Eduard A. Manikyn (Rusland), professor David Fryberger (Stanford Linear Accelerator Center, USA), professor Yoshi Ohtsuki (Tokio) og en række andre forskere.

Man diskuterede fænomenerne i flere dage. Boris Smimov konkluderede, at HP er et ukendt fænomen,

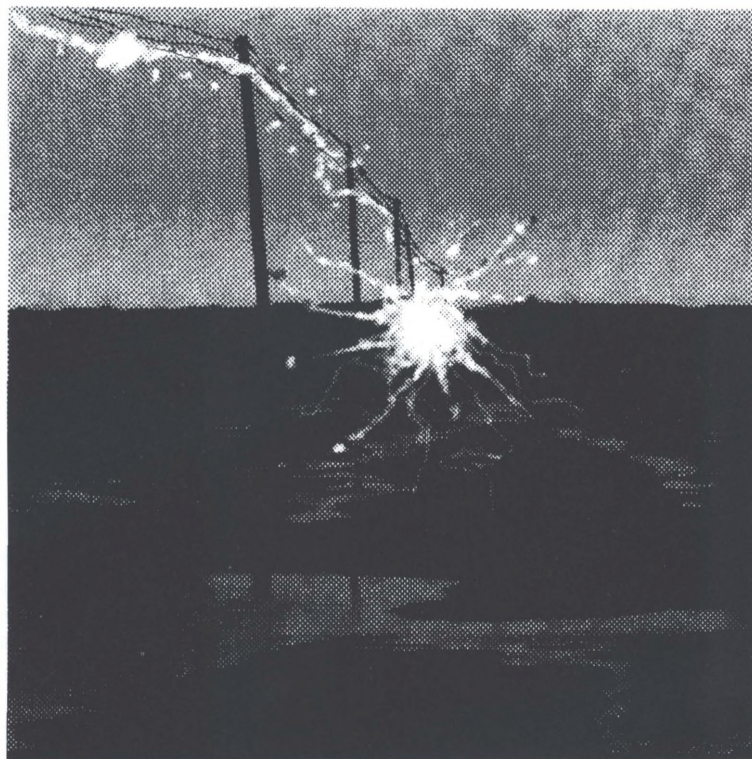
og at vi her har muligheden for at lære noget helt nyt om vores natur. Smirnov er en af de førende eksperter på området kuglelygn, og han afviste bestemt, at HP kunne være kuglelygn. Det samme gjorde også forfatteren Hilary Evans, der mente, at HP varer for længe til at kunne være kuglelygn.

Utraditionel fysik-teori

Amerikaneren David Fryberger gjorde sig til talsmand for, at der skal en helt ny fysik-teori til at forklare fænomenene i Hessdalen. Han lancerede derfor teorien om "magnetiske monopole ladninger". Man kender elektriske elementarpartikler (elektroner og protoner), men fysikken har hidtil ikke kendt til magnetiske elementarpartikler.

Frybergers teori går derfor ud på, at der vitterligt findes magnetiske elementarpartikler, altså en partikel med en enkelt magnetisk pol. Disse partikler er masseløse og skulle lige som HP ikke påvirkes af vejr og vind.

Også andre teorier så dagens lys ved workshoppen. Japaneren Yoshi Ohtsuki fokuserede på muligheden for at opdage en ny energiform gennem Hessdalen-fænomenene. Denne japaner er i øvrigt mest kendt

for at have tilbudt mere end 300.000 kr. til en forskningsstation i Hessdalen. Desværre kommer beløbet kun til udbetaling, hvis Norge og andre lande giver et tilsvarende beløb. Så det har foreløbig lange udsigter.

Så drog forskerne til hvert sit verdenshjørne - nogle diskussioner og teorier rigere. Forhåbentligt betyder det, at fænomenene i Hessdalen fortsat får den videnskabelige bevågenhed, som de fortjener. □
Kilde: UFO, 1994, nr. 1.

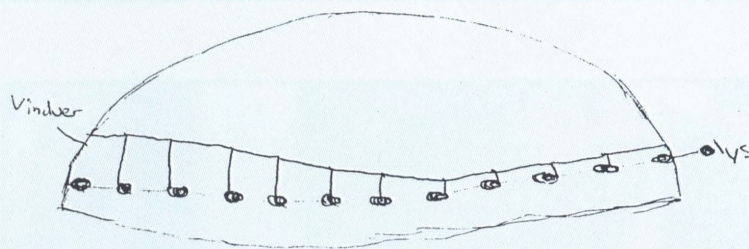
Lysfænomenene i Hessdalen er ikke kuglelygn, siger videnskaben. (Tegning: Henrik Klinge Pedersen)

Opvisning på nattehimlen skræmmer ægtepar

I 1987 boede et ægtepar i Urhøj ved Vejle. Her havde de i en periode over 7-10 nætter en række observationer. Næsten hver nat mellem kl. 23.00 og 03.00 så de tre lysende objekter på himlen. Først kom et stort objekt, og derefter et fra venstre side og et fra højre side, hvorefter de sluttede sig sammen i en trekantformation.

De sidste 4-5 nætter inden kulminationen den 3. august, følte ægteparret sig konstant overvåget. De følte, at der var et eller andet til stede i soveværelset. Til sidst flyttede de ud af værelset og ind i stuen. De kunne simpelt hen ikke være i soveværelset, forklarede de.

Den 3. august går de så til ro, efter de igen har observeret trekant-formationen. Klokken 02.30 vågner de ved, at hele lejligheden er totalt oplyst af et varmt rød/

orange lys. De bliver forskrækkede, og tror der er ildebrand et sted, men kan ikke lugte røg, og løber derefter til vinduet og trækker gardinet fra. De får et chok, da de ser en hel "ufo-opvisning". Tre objekter flyver over hustaget på nabohuset, ca. en meter over taget.

Objekterne er metalfarvede med en lyskrans rundt om midten (gul/orange/grøn og røde lys), samtidig kan ægteparret se flere vinduer (grå og sorte). Ægteparret prøvede at

fotografere objekterne, men ved fremkaldelsen var negativerne blanke.

Ægteparret mener, objekterne var omkring seks meter i diameter. Afstanden til naboejendommen er ca. 20 m. Fra objekterne var over hustaget, til de var lyspletter på himlen, gik der ca. 60 sekunder.

Ægteparret har siden følt sig psykisk påvirket af observationen. Egon Olsen
rapportoptager i Horsens □

Observatøernes tegning af et af de tre objekter.

Rumvæsener og guder

En række moderne religioner er baseret på forestillinger om rumvæsener, der besøger jorden i flyvende tallerkener. Er der noget nyt og anderledes på spil, eller tærskes der langhalm på den klassiske religionshistorie? Og hvad med den brede interesse for flyvende tallerkener. Har den religiøse aspekter?

AF MIKAEL ROTHSTEIN

Året er 1974. Journalisten og racerfører Claude Vorilhon har fået en udefinerbar indskydelse om at op-søge en udslukt vulkan i det centrale Frankrig og er nu på vej. Vel ankommet drages Vorilhon af uran-

sagelige grunde op ad krateret, og da han når toppen, sker der noget chokerende. Ned gennem den disede efterårsluft stiger et rumskib - en flyvende tallerken. Den standser 30 cm over jorden, en luge går op, og

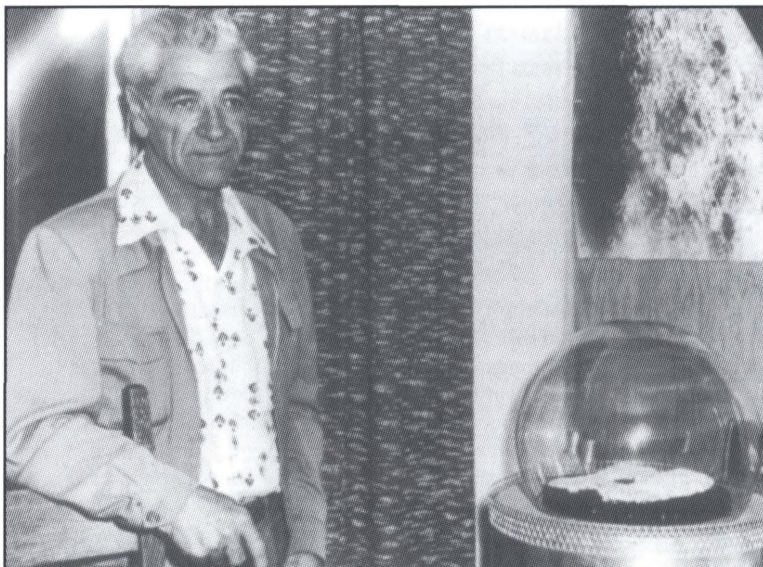
en mandsling på godt en meters penge træder ud. Han præsenterer sig som Eloha og inviterer Claude Vorilhon til at modtage en vigtig belæring. Vorilhon siger ja tak.

Tyve år tidligere, den 8. maj 1954, sad taxachaufføren George King i sin lejlighed i London og slappede af. Pludselig uden mindste varsel lød en stemme for Kings indre øre: "Bered dig! Du er udvalgt til at blive Det interplanetariske Parlaments talerør." Siden hen fulgte en række samtaler mellem King og forskellige kosmiske væsener, især en højtudviklet Mester fra planeten Venus, Aetherius.

Et par år før George King blev kontakten, havde andre folk fra Venus kontakten amerikaneren George Adamski. Den 20. november 1952 landede venusianerens rumskib i den californiske ørken, og Adamski indledte en årelang kommunikation med dem, hvorhan blandt andet blev taget med på interplanetariske flyveture. Også han havde oprindelig følt sig draget mod stedet af uforklarlige grunde.

(Tegning: Unarius Academy of Science)

George Adamski står her ved siden af gipsaftryk af de fodspor, som George Hunt Williamson fik lavet efter venusianeren Orthon i Mojave ørkenen i 1952. (Foto: IUR, July/August 1994)

Intet nyt under Solen...eller Venus

Det lyder som de rene røverhistorier. På den anden side indeholder beretningerne hverken mere eller mindre end religiøse kaldelses- og åbenbaringsberetninger i bred almindelighed.

I Claude Vorilhons tilfælde er det mytologiske forlæg særdeles tydeligt: Et menneske føres til et særligt sted i landskabet, til et bjerg som han stiger op ad. Vel oppe konfronteres han med noget overmenneskeligt, og han pålægges et særligt hverv. Elementerne er med andre ord nogenlunde de samme som for eksempel myten om Moses på Sinai-bjerget.

I tilfældet George King er kommunikationen telepatisk i første

Dana Howard (med hånden på hoften) lytter til de andre talere på "Second Interplanetary Spacecraft Convention" ved Giant Rock, Californien, i 1955. Her mødtes folk for at fortælle om deres møder med rumfolk. I baggrunden til højre ses Edward J. Ruppelt, USAF's tidligere leder af Project Blue Book.

(Foto: IUR, July/August 1994)

omgang, men også her er der et solidt fundament at bygge på: Utallige er den klassiske religionshistoriers eksempler på, at guder, ånder eller andre væsener åbenbarer sig for profeters indre øre eller blik. Siden hen, da de samme væsener viste sig

legemligt, svarer Kings beskrivelser til Muhammeds beskrivelse af englen Gabriel, Joseph Smiths (mormonkirkens stifter) beskrivelse af englen Moroni og utallige katolske vidnesbyrd om Maria-åbenbaringer.

På samme måde med Adamskis

Frank Scully (til venstre) skrev en af de første ufo-bøger, "Behind the Flying Saucers" (1950). Her måler han indholdet af radioaktivitet i den klippesten, som Daniel Fry holder. De to herrer var enige om, at stenen blot var en almindelig ørkensten og ikke en stump af en flyvende tallerken.

(Foto: IUR, July/August 1994)

færd gennem universet. En lang række religiøse traditioner fortæller om, hvordan udvalgte individer har besøgt himle, ånderverden eller på anden måde er steget op i, af og til mystiske fartøjer. Vi kender beretninger fra jødedom, kristendom, hinduisme, buddhisme, islam, shamanistiske religioner osv.

Allerede på dette grundlag ser det altså ud til, at alting er ved det gamle. At de seneste religiøse nydannelser blot er reformuleringer af allerede eksisterende traditioner. Og det er ingenlunde overraskende. Det er uhyre sjældent, at helt nye religiøse forestillinger ser dagens lys, men fuldstændig almindeligt og forventeligt, at bestående forestillinger og mytologier tilpasses og videreudvikles. I den forstand er ufo-religionerne og de moderne profeter eller frelsere elementer i de bestående traditioner, selv om man normalt vil udskille dem og sige, at de på grund af deres særpræg må kategoriseres som noget for sig.

Rumfolket har altid været her

Den samme konklusion, men med modsat fortegn, bruges ofte af ufo-religionernes repræsentanter i de religiøse ræsonnementer.

Det er således en udbredt opfattelse, at de traditionelle religioner i virkeligheden beskriver de samme ikke-jordiske væsener, som vi møder i form af rumvæsener i dag. Argumenterne føres ofte ud fra religiøse tekster, men også den såkaldte astro-arkæologi spiller en rolle.

Astro-arkæologi (hvis kendteste indfører er Erich von Däniken) påstår at kunne dokumentere rumvæsenernes tilstedeværelse på Jorden gennem mange tusinde år, og som noget altafgørende hævdes det ofte, at livet på Jorden - eller i hvert tilfælde menneskets kulturelle formåen - er foranlediget af dem. Her får myten så et nyt aspekt, idet rumvæsenerne gøres til skabere eller kultur-bringere. To funktioner, som er særdeles karakteristiske for de overnaturlige væsener i de traditionelle mytologier. Ofte ser man ligefrem et moment af forfædredyrkelse i ufo-religionerne.

Teologisk genbrug

Ser man på ufo-religionernes trossystemer eller teologier, er der på samme måde tale om genbrug. Claude Vorilhon står i spidsen for Rael-bevægelsen, som lærer, at Biblen i virkeligheden er et sæt af

optegnelser, der afslører, hvordan en race af intelligensvæsener fra en anden klode ("De eviges Planet") har anbragt og dirigeret livet på Jorden de sidste 22.000 år. Menneskeheden er blevet til i disse væseners laboratorier, og vores opgave som art er at kolonisere universet og introducere livet nye steder.

Sådanne forestillinger er naturligvis inspireret af genteknologi, science fiction og rumfart, men substansen i forkyndelsen er nok så meget hentet fra jødedom og kristendom.

Claude Vorilhons mor (som hedder Marie) blev for eksempel som ung pige bortført af en flyvende tallerken, og da hun blev frigivet, var hun blevet insemineret med sæden fra herskeren på De eviges Planet, Jahve.

Navnesammenfaldet Marie - Maria kan være et tilfælde, men parallellen til den kristne legende om den ubesmittede undfangelse (insemination kræver jo ikke samleje!), og det forhold, at Claude Vorilhon fremstår som Jesus' halvbror, er næppe tilfældigt.

Flere ting kører således sammen: Moderne videnskab, rumfart, science fiction og jødisk-kristen mytologi. De konkrete eksempler er mange.

For eksempel forventer de troende, at de efter deres død vil blive regenereret fysisk gennem kloning takket være en vævsprøve fra deres pandebrask, som fjernes, umiddelbart efter de dør. Claude Vorilhon lærer, at det inviede individs tanker, erfaringer og følelser er registreret i en supercomputer på De eviges Planet, og at de vil blive ført tilbage til kroppen, når den er klonet på ny. Her er der tale om en ændring af den jødisk-kristne opstandelses-forestilling, hvor sjælen på en eller anden måde hviler hos Gud, indtil legemet skal opstå på ny. Vævsprøven fra pandebrasken relaterer sig på samme måde til det mærke, som de udvalgte, jvf. Johannes-åbenbaringen, skal bære i panden.

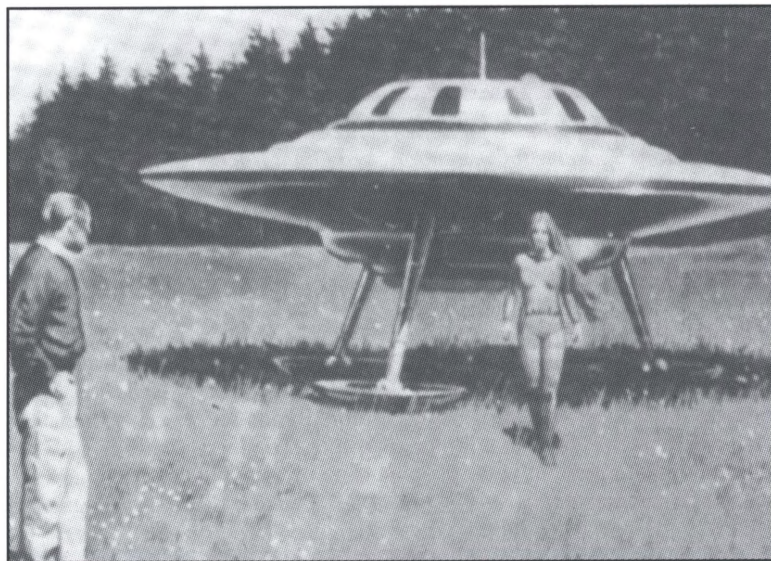
George Kings religiøse fællesskab, The Aetherius Society, er først og fremmest teosofisk. Man har introduceret de flyvende tallerkener som det nye element i en mere eller mindre holdbar teologi, hvis centrum er et åndeligt hierarki af Mestrene, som skal føre menneskeheden ind i en ny tid. Mestrene er blevet til rumvæsener, og højteknologisk har fundet plads i ritualerne.

Aetherius Societys vigtigste funktion er således at "kanalisere healende energi fra rumskibene ind i jord-

planeten". Dette sker via en række særlige apparater, som er monteret på ni hellige og særligt indviende bjerge rundt omkring på kloden.

Ufo-interesse i det brede samfund

Ufo-religionerne er først og fremmest et amerikansk fænomen, men som det er fremgået, kan Europa også være med. Som i de fleste andre nye religiøse bevægelser er antallet af stabile tilhængere dog særdeles begrænset. Frelser og profeter er der nok af, men de trofaste disciple er få. Langt, langt større opmærksomhed har det, der tilsyneladende er en ikke-religiøs interesse for flyvende tallerkener.

Schweizeren Eduard Meier får besøg af en skønhed fra Pleiaderne. (Tegning: Quest Publications International, Ltd.)

Sociologiske undersøgelser tyder på, at over halvdelen af USA's befolkning accepterer eksistensen af mystiske og ukendte fartøjer i luftrommet omkring Jorden. De fleste hælder stadig til hypotesen om, at der er tale om væsener fra andre kloder, men det bliver stadig mere populært at tale om rejsende i tid eller besøgende fra andre rumtidsdimensioner.

Ufo-fænomenet bevæger sig for tiden fra afdelingen til isenkram til metafysikken. Tusindvis af beretninger om flyvende tallerkener og deres besætninger florerer, og mange psykologer, sociologer, fysikere, matematikere og andre pæne mennesker bakker op om påstandene. Ufo-interessen er ikke længere for de få, og den kan ikke henføres til særlige samfundsgrupper. Alle slags mennesker ser fartøjerne/fænomenerne, og

alle samfundsgrupper ser væsenerne, som angiveligt bemander dem.

Kidnapninger

Et stadigt stigende problem er kidnapningerne er sagesløse mennesker. Flere og flere bliver via regressionshypnose opmærksomme på, at besynderlige begivenheder i deres liv hænger sammen med, at de har været genstand for en bizar fysiologisk undersøgelse om bord i et rumskib.

Kidnapperne er som regel humanoider på ca. 1,20 m, deres skaldede og øreløse hoveder er pæreformede, og øjnene er, ligesom hovedet, unaturligt store og skråtstillede. Of-

rene kan intet stille op og må acceptere, at der udtages sæd og æg, og at fostre implanteres og fjernes.

I USA findes der selvhjælpsgrupper og hele krisecentre for mennesker med sådanne erfaringer. En amerikansk historiker, som har arbejdet med emnet, skriver i sin seneste bog: "Hvis det kan bevises, at alt dette ikke sker, hvis det kan bevises, at jeg tager fejl, så vil jeg danse af glæde." Mere end 1.000 amerikanere er registreret som ofre for kidnapning (betegnes "abductees"), og nogle ufologer regner med, at ca. en million amerikanere har været bortført uden selv at vide det!

Men også den slags, ikke mindst bortførelserne, kendes fra tidligere religiøse traditioner. Kidnapperne, de underjordiske, elverfolkene, dæmonerne, eller hvad man nu kalder dem, kommer ikke længere fra skovenes

(Tegning: Hal Crawford)

dyb, men fra det uendelige rum. Zoologer og botanikere har beskrevet alt, hvad der gemmer sig i naturen, og det ukendte og dæmoniske må derfor komme andet steds fra. Fra rummet.

Hvor de egentlige religionsdannelser er sekter i kølvandet på allerede eksisterende religioner, er den folkelige ufologi altså på mange måder en nutidig udgave af fortidens folketro. Nissen en død. Ufonauten leve!

Samtidig kan der naturligvis argumenteres for, at forestillingen om at have været kidnappet ofte indgives under selve regressions-hypnosen, og at der derfor er tale om en psykologisk realitet, snarere end en objektiv, erfaringsmæssig realitet.

Under alle omstændigheder er ufo-forestillingerne så vel distribueret i den vestlige verden, at enhver har mulighed for at tolke virkeligheden ud fra mytens præmisser.

Endemål?

De første ufoer i nyere tid blev set i USA i 1947. Siden da er ufo-interessen i al sin bredde vokset umådeligt. I dag findes der omkring 20.000 titler om

(Tegning: Hal Crawford)

emnet, og flere kommer hele tiden til. Men det er ikke ubetinget et godt varsel, for mange ufo-religioner forklarer det som et tegn på, at de sidste tider nærmer sig. Fundamentalistiske kristne i USA siger det samme. De opfatter ufoer som Sattans dæmoner.

En tredje stemme i koret er de sociologer, der mener at have påvist, at ufo-interessen stiger i takt med kriserne i samfundet.

Men hvorfor ikke hellere lytte til de ufo-religioner, der forkynder, at en forureningsløs planet, uden arbejdsløshed, uden krig og uden pengemagt, vil opstå, når de oprindelige kulturbringere vender tilbage?

Hvorom alting er, så udgør ufo-fænomenet et interessant religionshistorisk arbejdsfelt, netop fordi det har kastet så mange forskellige religioner og virkeligheds-tolkninger af sig, og fordi ufologiens udvikling kan følges på klods hold. Den religionshistoriske forskning må udnytte chancen for at iagttage tilblivelsen og udviklingen af en moderne folketro.

Efterskrift

Når man som religionshistoriker forholder sig analyserende til andre menneskers tro, oplevelser og fore-

stillinger risikerer man let at virke stødende eller krænkende. Problemet udspringer af den humanistiske religionsforsknings grundliggende ide om, at alle religiøse udsagn kan studeres som udtryk for menneskelig kreativitet, samfundsmæssigt såvel som individuelt.

Det er således ikke min hensigt at nedvurdere ufo-vidner så lidt som mennesker, for hvem ufoerne har religiøs betydning. Mit anliggende (også i ovenstående populære fremstilling) er alene at bidrage til en humanistisk, videnskabelig afklaring af ufo-fænomenet, sådan som vi møder det hos ufo-vidner, i litteraturen og andre steder. □

Kommentar:

Journalist Per Borggaard har i artiklen "UFO-tro uden Gud, men med et hedt Helvede" (*UFO-Vision*, SUFOI 1989) nærmere redegjort for Claude Vorilhons ufo-religion. I samme nummer af *UFO-Vision* er der desuden anmeldelser af bøger om ufokulte, George Adamski m.fl. SUFOI har stadig enkelte numre af *UFO-Vision* tilbage. Nærmere oplysninger fås på tlf. 86 99 92 39.

/red.

Nyt om Disketteservice

SUFOIs Disketteservice er en service til de læsere, der har abonnement på UFO-Nyt. Fire gange om året - omkring en måned før udgivelsen af hvert nummer af UFO-Nyt - modtager man en diskette med en række spændende tekster og programmer.

Nyheder, som vi forventer at levere i 1995:

- Digitale, indskannede ufo-fotos
- Flere meget flotte astronomiske billeder
- Animerede astronomifilm. Det vil sige korte filmsekvenser med astronomiske emner
- Spændende astronomiprogrammer
- ...og meget mere

Derudover modtager man med hver diskette alle teksterne fra UFO-Nyt, før bladet udkommer, uddrag af SUFOIs interne blad samt helt opdaterede oversigter over observationer i Danmark.

Alt dette bestilles for hele 1995 ved at indbetale kr. 150. Beløbet kan indbetales sammen med abonnementet på UFO-Nyt med de udsendte girokort. HUSK at anføre 720 KB eller 1.44 MB disketter (støtte for 5 1/4" disketter ophører med udgangen af 1994).

Ufoerne og Mikael Rothstein

SUFOI mener, at Mikael Rothsteins konklusioner er taget på et for løst og udokumenteret grundlag. Hans beskrivelse af ufo-fænomenerne passer ikke med statistikkerne. Konklusionen, at ufoerne kun er moderne overtro og myter, kan ikke stå for en nærmere analyse.

AF PER
ANDERSEN

Nogle af UFO-Nyts læsere har sikkert bemærket, hvordan Mikael Rothstein i forskellige medier har beskrevet og kommenteret ufo-fænomenerne. Vi har i dette nummer af UFO-Nyt derfor valgt at bringe en af hans artikler.

På denne baggrund har vore læsere givetvis også undret sig over, at vi i sidste nummer af UFO-Nyt beskrev vores støtte til Mikael Rothsteins projekt.

Der skal ikke herske tvivl om, at

SUFOI fortsat støtter hans undersøgelser af ufo-sagen. Lige som vi vil støtteethvert andet seriøst projekt om ufo-fænomenerne, uanset projektets udgangspunkt og synsvinkel. Og vi opfatter i høj grad Mikael Rothsteins projekt som seriøst.

Men det er bestemt ikke det samme, som at SUFOI er enig med alle konklusionerne. Og selv om vi ganske vist er enige med Mikael Rothstein på mange punkter (herom senere), er der også væsentlige om-

råder, hvor vi bestemt ikke deler hans opfattelse.

Her vil vi specielt kommentere to områder:

1. Mikael Rothstein beskriver ufo-fænomenerne på en bestemt måde, fx at ufoer altid lander i skovbrynet. Disse påstande er udokumenterede og viser sig i vid udstrækning ikke at holde stik.

2. Mikael Rothstein mener helt korrekt, at ufo-beretningerne er påvirket af observatørernes kulturelle

(Tegning:
Dezso
Sternoczky)

baggrund mv. samt endda af ufo-forskerne selv. Men at han derfra konkluderer, at fænomenerne ikke eksisterer i virkeligheden, er helt hen i vejret.

Hvordan er den typiske nærobservation?

Lad os begynde med nogle af de karakteristika, som Mikael Rothstein tillægger ufoerne. I artiklen her i UFO-Nyt beskæftiger han sig ganske vist mest med ufo-sekter som fx Aetherius Society, men i en artikel i Illustreret Videnskab kommer han med følgende udtalelser (1):

a. Mennesker ser flyvende tallerkener i skumringen eller ved midnat.

b. De beskrevne rumvæsener er næsten altid små som alfer og nisser.

c. Rumskibene lander typisk ved markskel, ved korsveje, i lysninger, omkring moser og ved skovbryn.

d. Folk ser kun ufonauter, når de er tilstrækkeligt motiverede. Det er ofte mennesker i akut krise.

e. Der kommer flere ufo-observationer, når samfundet er i krise eller oplever en generel spænding.

Det ville være særdeles interessant at se Mikael Rothsteins statistikker, der underbygger disse påstande. Specielt da vore egne erfaringer er meget anderledes.

"Mennesker ser flyvende tallerkener i skumringen eller ved midnat"

Alle statistikker tyder på, at netop skumringen og midnat er to tidspunkter, hvor der ses meget få ufoer. Nu varierer skumringen med årstiden, men en analyse har vist, at det store antal observationer først kommer, når det er mørkt og altså ikke i selve skumringen (2). Samme analyse viser også, at antallet af observationer omkring midnat er forholdsvis lavt (3).

Indsnævrer man til kun at betragte nærobservationer og landinger, finder man heller ikke belæg for ovenstående påstand. En analyse af danske landinger viser, at kun 25 % af observationerne fandt sted mellem 23.00 og 01.00, mens der ikke er noget umiddelbart billede omkring skumringen (4). En analyse af franske landinger angiver ganske vist, at hændelserne starter ved solnedgang, men det er ingen klar angivelse af, hvorvidt der er et relativt stort antal lige i skumringen (5).

Det er i sig selv ikke mærkeligt, at observationerne først og fremmest finder sted, når det er mørkt. Langt de fleste tilfælde drejer sig jo om

lysende genstande på himlen, der er langt lettere at få øje på, når det er mørkt.

"De beskrevne rumvæsener er næsten altid små som alfer og nisser"

Denne påstand er kun delvist korrekt, og de tilgængelige analyser giver ikke noget klart billede. En analyse af franske landinger angiver, at langt de fleste af ufonauterne var menneskelignende og at omkring halvdelen var på højde med eller højere end mennesker (6). En analyse af iberiske landinger viser, at kun 9 ud af 15 observationer beskriver små ufonauter, mens en dansk analyse beskriver 5 ud af 7 ufonauter som små (7,8). Sidstnævnte er dog et meget spinkelt datagrundlag.

Man må altså konkludere, at der ganske vist er en svag overvægt af "små" ufonauter, men der er også mange observationer, hvor ufonauterne ikke beskrives som "små".

"Rumskibene lander typisk ved markskel, ved korsveje, i lysninger, omkring moser og ved skovbryn"

I sig selv er denne påstand så bred, at den næsten af sig selv kunne blive opfyldt. Hvis man antager, at landinger først og fremmest finder sted uden for byerne, så kan man næsten ikke undgå at ramme et sted, som IKKE ligger ved markskel, korsvej, i lysning, omkring mose eller ved skovbryn!

Alligevel vil vi argumentere for, at der ikke er en sådan sammenhæng. En analyse af danske landinger viser følgende fordeling af landingsstederne (9):

Hvor befandt ufoet sig?:

Tæt ved hus eller bebyggelse	20
Over vand	9
Tæt ved vej	6
På åben mark	8

På mark	22
Klit, strand, eng	7
MULIG skovbryn	22
Total	94

Der er ganske vist 22 ud af 94 tilfælde, hvor der er mulighed for, at landingen fandt sted i en lysning eller skovbryn. Der er dog tale om et absolut maksimum, idet det ud af beskrivelserne ikke er muligt sikkert at afgøre, om det faktisk var tilfældet.

Det er derimod karakteristisk, at der i INGEN af 120 landinger bliver nævnt ordene "skovbryn", "lysning", "korsvej" eller "markskel". Og kun ganske enkelte observationer sker ved en mose.

Billedet passer heller ikke med observatørernes position på observationstidspunktet (10):

Hvor befandt observatøren sig?:

I eller nær ved hjemmet	33
I bil eller lignende	46
Gående	13
I åbent terræn	20
Total	112

De fleste hændelser finder altså sted tæt ved hjemmet, eller mens observatøren er i bil, og altså ikke mens observatøren befinder sig i lysninger, skovbryn eller lignende.

"Folk ser kun ufonauter, når de er tilstrækkeligt motiverede. Det er ofte mennesker i akut krise"

Vi har ikke kendskab til analyser, der underbygger dette.

"Der kommer flere ufo-observationer, når samfundet er i krise eller oplever en generel spænding"

Der findes os bekendt heller ingen analyser, der understøtter dette.

Omvendt kunne man se på oliekrisen i Danmark i 1973. Dette skulle så betyde, at der i 1973 ville være langt flere observationer end i årene omkring 1973. Ganske vist steg

(Tegning: Hal Crawford)

antallet af observationer markant fra 1972 til 1973, hvor der blev rapporteret omkring 500 tilfælde til SU-FOI. Men i 1974 var der ligeledes 500 tilfælde, og først i 1975 toppede antallet af observationer med 670, for derefter igen at være omkring 500 i 1976. Med undtagelse af 1975, var der derfor en stabil årlig observationsmængde fra 1973 til 1976, og 1973 skiller sig ikke ud med specielt mange observationer.

Sjældne observationer

Kombinerer man ovenstående oplysninger, bliver det klart, at kun ganske få landinger passer med beskrivelsen "et ufo landet omkring skumringen eller ved midnat ved et markskel, korsvej, lysning, mose eller skovbryn, hvor der er observeret små ufonauter".

Hvad betyder dette? Ja, Mikael Rothstein benytter disse beskrivelser til at slutte, at der er klare paralleller mellem vore dages ufo-landinger og de myter, der optræder i folkloren: "Til gengæld har forskerne fundet en snæver sammenhæng mellem sådanne moderne beskrivelser [af landinger] og tidligere tiders beretninger om menneskers møde med alfer, nisser og trolde" (11).

Men den snævre sammenhæng findes ikke. Når beskrivelsen af ufo-landingerne ikke holder, så holder parallellerne naturligvis heller ikke. Vi må derfor forvente betydelig bedre dokumentation for de påståede sammenhænge, inden man kan begynde at fæste lid til dem.

De anførte paralleller bliver af Mikael Rothstein i øvrigt så anvendt til at konkludere, at "for mig at se er ufoer alene noget der findes i menneskers bevidsthed, ikke en del af den fysiske virkelighed".

Som jeg vil kommentere nedenfor, kan man ikke drage denne konklusion på baggrund af ovenstående.

Er der folklore i ufo-observationerne?

Men, selvfølgelig er der elementer af folklore i ufo-rapporterne. Her må vi give Mikael Rothstein ret. I en lang række artikler og ved vores kurser for rapportoptagere har vi lagt vægt på, at de ufo-beretninger, vi får fra vidnerne, er påvirket af en lang række faktorer, der ikke har noget med selve fænomenet at gøre (13).

Først og fremmest er beretningen påvirket af rapportoptagerne og ufologerne selv. Det sker både ved udarbejdelsen af rapporten, hvor

faktorerne strækker sig fra meget åbenlyse i form af ledende spørgsmål til de mere subtile i form af fx påklædning, attitude mv. Men det sker også ved vores efterfølgende analyser af beretningerne, hvor ufologernes egne holdninger vil påvirke den synsvinkel, vi lægger på materialet.

Der kan, som Mikael Rothstein ganske rigtigt observerer, også være tale om en påvirkning af vidnerne ud fra den generelle kulturelle position, som ufoerne indtager. En position der i høj grad er styret af ufo-grupperne selv.

Derudover er der en potentiel stor indflydelse fra vidnerne egen baggrund. Ufo-vidners kulturelle og sociologiske baggrund kan ikke undgå ubevidst "at farve" observationen. Som eksempel kan nævnes, at ufonauterne altid ser ud til at tale det samme sprog som observatørerne. Selvfølgelig er der også her en række mere underfundige mekanismer. Også den folkloristiske baggrund indgår her.

Det afgørende punkt

Men det helt afgørende punkt er: Fordi ufo-beretningerne er farvet af en kulturel, sociologisk og folkloristisk baggrund, kan man så slutte, at fænomenerne ikke er fysiske i natur?

Nej, naturligvis holder en sådan konklusion ikke. Betragt følgende parallel: I et vejkrøds har to biler en voldsom kollision. Der er mange vidner, der er chokeret over hændelsen. De bliver efterfølgende interviewet af politiet, og det viser sig, at deres beretninger om uheldet er farvet af deres egen baggrund. En mekaniker har lagt mærke til bestemte ting, en præst har hæftet sig ved noget helt andet. Og i øvrigt er vidnerne meget uenige om, hvilken bil, der kørte over for rødt.

Betyder disse vidt forskellige beretninger om uheldet, der alle er farvet af vidnerne kulturelle baggrund, at uheldet ikke fandt sted i virkeligheden? Nej, selvfølgelig ikke.

Det skal retfærdigvis siges, at det også er afgørende, i hvor stor udstrækning og på hvilken måde, der sker en påvirkning gennem vidnerne baggrund. Men som illustreret ovenfor, er der ikke fremlagt særlig konkret dokumentation for en sådan sammenhæng ved ufo-beretninger.

Konklusioner

Det er måske ikke fremgået tydeligt af ovenstående, men vi er faktisk

enige med Mikael Rothstein på mange områder. Vi har i mange år været bevidste omkring den påvirkning, der sker af ufo-beretningerne på forskellige leder og kanter. Vi er helt enige om, at det er vigtigt at være opmærksomme på disse kulturelle, sociologiske og folkloristiske faktorer og være i stand til at identificere dem.

Men de sammenhænge, som Mikael Rothstein mener at påvise mellem folklore og ufo-beretninger, er stærkt overdrevne. I forhold til vores erfaringsmateriale savner vi dokumentation for de påstande, som bliver anført.

Specielt er Mikael Rothstein ude på den helt tynde is, når han på baggrund af påståede paralleller mellem folklore og ufo-beretninger mener at konkludere, at ufoer ikke er noget fysisk eksisterende fænomen.

Omvendt mener vi ikke, at fænomenernes fysiske natur er særlig godt klarlagt. Det er lige netop det, som SUFOI fortsat vil arbejde på og bidrage til en forståelse af. □

Kilder:

- (1) Mikael Rothstein: Derfor lander ufo'er altid i skovbrynet. Illustreret Videnskab, 1994, nr. 9.
- (2) Per Andersen: Tidsloven. SUFOI, 1979. Side 34.
- (3) Samme, side 27.
- (4) Willy Wegner: UFO-landinger i Danmark. FUFOS 1975. Side 5f.
- (5) Jacques Vallee: The Pattern Behind the UFO Landings. I Charles Bowen: The Humanoids. Futura, 1977. Side 71f.
- (6) Samme, side 74f.
- (7) Ballester Olmos & Jacques Vallee: Ufoer over Spanien og Portugal. Dansk UFO Center, 1974. Side 67.
- (8) Som (4), side 98.
- (9) Analyse af (4).
- (10) Som (4), side 93.
- (11) Som (1).
- (12) Mikael Rothstein: UFOer og ufologer set udefra. Indlæg fremsendt til Ekstra Bladet den 11.09.1994.
- (13) Se fx Per Andersen: Var ufoet rundt eller firkantet? UFO-Nyt 1994 nummer 1.

Planetarium i Århus på nyt museum

Århus fik et nyt museum og samtidig også et planetarium i foråret 1994, da Steno Museet, Danmarks Videnskabshistoriske Museum, blev indviet i Universitetsparken i Århus.

I museet er der udstillinger om videnskabshistorie og medicinhistorie. Der vises et væld af udstyr, instrumenter, modeller og prøv-selv-opstillinger, der følger udviklingen inden for fysik, matematik, astronomi og kemi.

I den medicinske afdeling vises bl.a. en gammel operationsstue, landlægens konsultationsstue fra 1911, en tandlægeklinik og en lang række lægelige instrumenter, som nok kan få tankerne på gled om sygdomsbehandling i ældre tider.

Når man træder ind i de smukke rum, mødes man af bevægelse i udstillingen. I forhallen svinger et Foucaults pendul, der tiltrækker sig stor interesse fra publikum. Det svingende pendul illustrerer Jordens bevægelse døgnet rundt.

Bag kulisserne arbejder Steno Museet endvidere med indsamling, registrering, konservering, rekonstruktion, forskning og undervisning om museets primære emner - videnskabshistorie og medicinhistorie.

På Steno Museet er der indrettet et planetarium med 57 siddepladser under den 11 m store kuppel. Hjertet i planetariet er Skymaster stjerneprojektoren fra Carl Zeiss Jena. Planetariet er udstyret med det mest moderne udstyr til visning af de multimediale forestillinger, der dagligt kan opleves af gæsterne.

Skymasteren fungerer som et superavanceret lysbilledapparat, hvor stjernerne stammer fra huller, prikket ud i en metaldækket glasplade med en laser. Selve projektiionskuppen er dækket af perforerede, hvide aluminiumsplader.

Den gamle traditionelle planetarieopstilling med tilskuerrækkerne i en cirkel uden om projektoren er opgivet. I en halvcirkel sidder man nu behageligt tilbagelænet i dejlige lænestole og lader sig inspirere og underholde af begivenhederne på planetariets kuppel.

Det nye planetariums leder er Ole J. Knudsen, der i mange år var leder af SUFOI's Alarmcentral, og derfor

tog sig af de mange telefoniske henvendelser om ufo-fænomener.

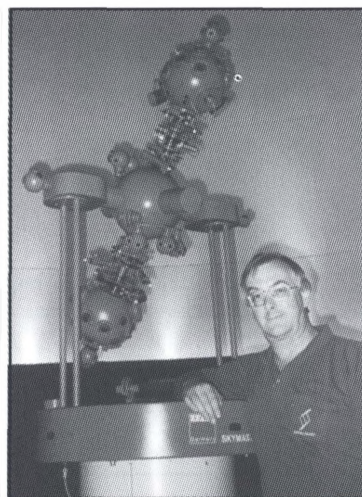
Man kunne næppe have fundet en bedre leder til Steno Museets planetarium. Med sine mange år med pædagogisk virke i århusianske astronomikredse har Ole J. Knudsen afgjort den indsigt, der skal til for at udvikle interessevækkende planetarieforestillinger og dermed styrke den astronomiske interesse hos et bredere publikum.

Man vil satse på to typer forestillinger - én med vægt på det underholdende, og den anden, hvor hovedvægten er lagt på det undervisende.

Man er i gang med at sammensætte en række temaforestillinger i samarbejde med interesserede lærere, fortæller Ole J. Knudsen. Det er intentionen at undervise på en underholdende måde. Gæsterne forventes først og fremmest at være folkeskole- og gymnasieklasser.

Ole J. Knudsen betoner, at planetariet ikke er en biograf, der viser naturfilm på kuplen. Man vil først og fremmest fungere som undervisningsplanetarium med vægten på produktioner, der er tilpasset danske forhold.

En sådan forestilling kan fungere som en undervisningstime, hvor man

på Steno Museets planetarium ved hjælp af sine tekniske faciliteter har mulighed for at anskueliggøre ellers måske vanskeligt tilgængelige astronomiske temaer.

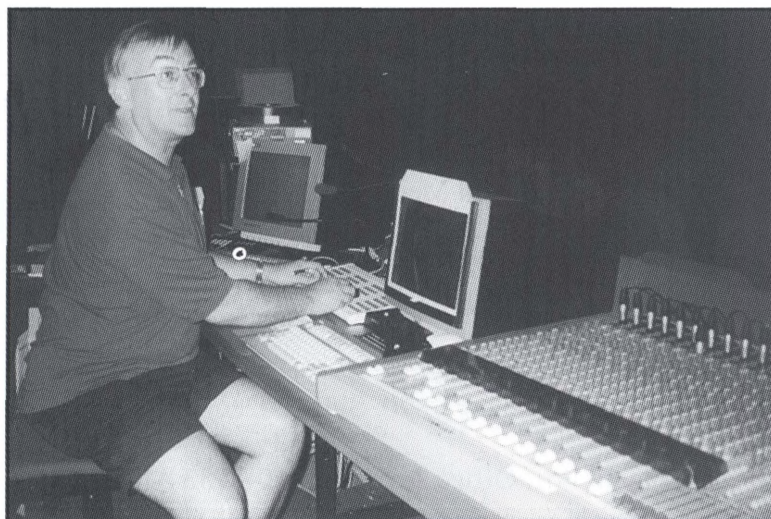
Vil man have udvidet sin horisont, er Steno Museet og planetariet nok et besøg værd. Der kan for grupper bestilles forestillinger også uden for museets normale åbningstid.

Nærmere oplysninger om indholdet af planetariets helt aktuelle forestillinger fås på tlf. 89 42 39 95.

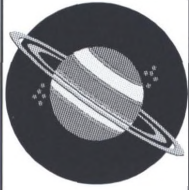
AF OLE HENNINGSEN

Lederen af Steno Museets planetarium, Ole J. Knudsen, med projektoren fra Carl Zeiss Jena. (Foto: Ole Henningsen)

Ole J. Knudsen ved de tekniske installationer, der styrer planetariets forestillinger. (Foto: Ole Henningsen)

Kig på himlen

Merkur. Merkur svinger fra morgenstjerne til aftenstjerne, men årets bedste muligheder for at se planeten er forpasset.

Venus. Venus bevæger sig ligesom Venus fra at være morgenstjerne til at være aftenstjerne. Bevægelsen foregår blot noget langsommere. Venus ses som morgenstjerne fra midt i november, og allerede ved årets udgang står den klare planet op 4 timer og 30 min. før solen. Solen står ved slutningen af året op kl. 08.42).

Mars. Mars har ikke været i opposition i 1994 og bevæger sig derfor mod opposition i 1995. Mars står derfor op tidligere og tidligere - og ved årets slutning kl. 20.30.

Jupiter. Jupiter har lige været i konjunktion, men fra slutningen af november har den bevæget sig så meget, at den kan ses på morgenhimlen, lige inden Solen står op.

Saturn. Saturn var i opposition allerede den 1. september, men kan stadig ses. Man skal dog skynde sig, hvis man vil have et glimt af planeten med ringene, idet Saturn går ned allerede kl. 21.30 ved årets slutning.

Uranus, Neptun og Pluto har alle været i opposition, og kan ikke ses på nuværende tidspunkt.

Meteoror. Den 17. november er stjerneskudssværmen Leoniderne aktive. Leoniderne er dog ikke kendt for at præstere mange stjer-

neskud pr. time. En undtagelse herfra sker hvert 33. år, hvor Leoniderne giver anledning til en sand meteorstorm med op til 40.000 meteoror pr. time. Den næste såkaldte meteorstorm forventes i 1999. I år vil Leoniderne sandsynligvis give anledning til omkring 10-15 meteoror pr. time.

Den 13. december kan man se mange stjerneskud ved stjerneskudsbilledet Tvillingerne. Der er her tale om en noget mere aktiv sværm end Leoniderne.

Meteorsværmen, som kaldes Geminiderne, forventes at give omkring 60 synlige meteoror pr. time under optimale forhold. □

Kim Horsevad

Sitchin

Four years before the Wright brothers flew in the first aeroplane, this model of a modern jet aeroplane was found in an Egyptian tomb, dated to over 2.000 years old!

With 40 years reasearch in archaeology, Sitchin has written 6 books and sold 15 million copies. If you have ever doubted that E.T.'s or the Nefilim as they are called in the Bible exist, then please watch the film based on his books, that cost 1 million dollars to make. It is reputedly the most seriously scientific film on E.T.'s ever made.

"Are We Alone"

VHS pal (English or Swedish) 198 Dkr. post incl.

Hardback books in English all costs included:

"The 12th Planet" 260 Dkr.

"The Stairway To Heaven" 254 Dkr.

"The Wars of Gods and Men" 254 Dkr.

"The Lost Realms" 254 Dkr.

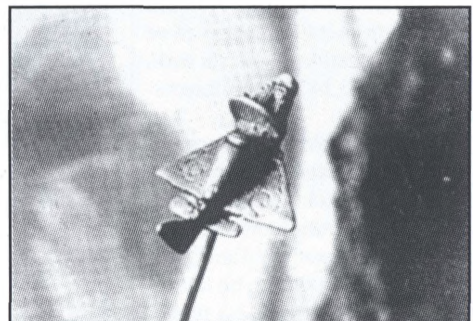
"Genesis Revisited" 254 Dkr.

"When Time Began" 270 Dkr.

From:

ANKI INTERNATIONAL

Jerupvej 454, Mosbjerg 9870, Sindal, Denmark.

Please pay to Post Office Account: 110-3733 ANKI INT.

Spitsbergen-myten landet

Flyvende tallerken landede på Spitsbergen. Gåden endelig løst? Sølvskinnende diskos med plexiglaskabine og 46 dyser rundt om - Sovjetisk oprindelse?

Sådan var overskrifterne i den tyske avis Saarbrücker Zeitung den 28. juni 1952, der bragte en trespaltet historie om den nødlandede flyvende tallerken i det arktiske område. I mange år har denne beretning været genstand for skrivelser og visse undersøgelser. Ole Jonny Brænne fra UFO-Norge har foretaget den hidtil mest grundige indsamling af kildemateriale om denne sag og udgivet et specialhefte om hele historien. Der er herefter ingen form for tvivl: Alt peger éntydigt på, at denne hændelse aldrig har fundet sted!

En myte opstår

Beretningen i Saarbrücker Zeitung fortalte, at seks norske jetfly under en øvelse passerede Hinlopen-strædet på øgruppen Svalbard, der ligger nord for polarcirklen omtrent 930 kilometer fra Tromsø i Norge. Efter forstyrrelser i radiokommunikationen opdagede en af piloterne, flyverkaptein Olaf Larsen, at der på isen lå en stærkt skinnende, metallisk skive med en diameter på mellem 40 og 50 meter. I midten sås noget, der lignede resterne af en førerkabine.

Efter at have kredset rundt i området en rum tid satte jagerne kursen mod Narvik for at rapportere deres fund. Få timer senere startede fem store flyvebåde udstyret med ski-understel mod findestedet og landede ved den blålige stålskive.

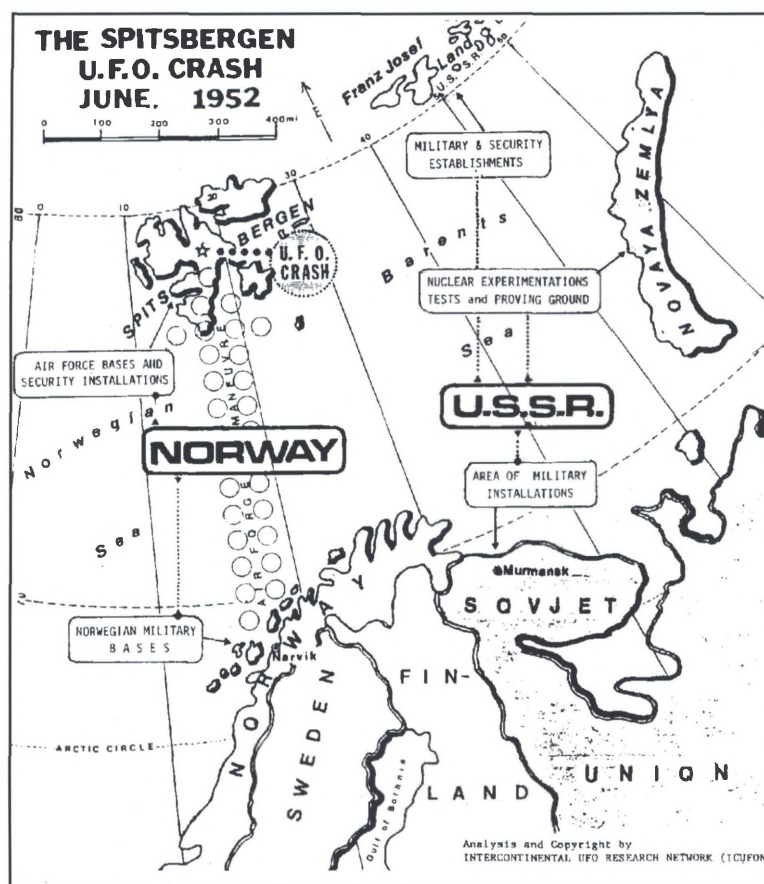
"Uden tvivl en af de berygtede flyvende tallerkener," mente den norske raketspecialist dr. Norsel, som var taget med på turen.

Artiklen opridsede endvidere, at fartøjet var ubemandet. Stålskroget var forsynet med 46 automatiske dyser anbragt på en ydre ring.

Diameteren angives til 48,44 m. Måleure og instrumenter var forsynet med russiske tegn.

Endvidere nævner artiklen, at den fundne skive havde tilstrækkelig plads til at kunne medføre atom-bomber og tilsyneladende havde en aktionsradius på 30.000 km og en flyvehøjde på over 160 km.

De norske eksperter mente, at skiven var startet i Sovjetunionen og som følge af fejl i sender- og modtagerudstyr var nødlandet og havareret ved den hårde landing på øen Spitsbergen. I slutningen af artiklen

står der, at fartøjet formentlig blev bragt til den norske by Narvik med skib for at blive undersøgt nærmere.

Artiklen var forsynet med initialerne J.M.M.

Nyheden spredes

Tilsyneladende blev oplysningerne i artiklen ikke læst af pressefolk i Skandinavien, da der ikke er fundet artikler om sagen i juni og juli 1952 fra skandinaviske dagblade.

Sagen dukkede dog op i en anden tysk avis, Berliner Volksblatt, den 9. juli 1952 med oplysningen om, at det drejede sig om en "egen-beretning". Der kan nu ikke have været ret meget "egen-beretning" over artiklen, der var nøjagtig identisk med teksten i Saarbrücker Zeitung den 28. juni 1952.

Dr. Waldemar Beck fra tidskriftet "Der Flieger" må have læst en af disse to tyske aviser, for i tidskriftets august-udgave 1952 dukker

AF OLE HENNINGSEN

oplysningerne om Spitsbergen-nedstyrtningen op igen i Becks artikel "Luftpolitische Monatsschau".

Det svenske dagblad Göteborgs-Tidningen bragte "Der Fliegers" oplysninger den 10. august 1952 og er formentlig den første skandinaviske omtale af sagen. På dansk kendes historien tilsyneladende først fra bladet "Det Rigtige", hen på efteråret, nemlig i November-udgaven 1952. Her er det også Becks artikel fra Der Flieger, der ligger til grund for et mindre afsnit i Børge Rønnes artikel med overskriften "Det store spørgsmål i himmelrummet".

Göteborgs-Tidningen refererer den 10. august 1952, at Den norske Forsvarsstab ikke kender til sagen. Dog siger man også, at "Der Flieger" før Anden Verdenskrig var kendt som et nøgternt og tilforladeligt tidskrift.

Det svenske luftvåben ser ifølge Göteborgs-Tidningen også skeptisk på historien, selv om man fremhæver, at hvis der er tale om en aprilsnar (det må vist være lidt uden for sæsonen!/OH), så er den udført udmærket, da historiens detaljer viser, at skribenten tilsyneladende ved, hvad han taler om. Dette udsagn i avisen skal der dog senere blive sat et stort spørgsmål ved.

Historien hviler tilsyneladende nu i en tid og dukker så op i amerikaneren Donald E. Keyhofs verdensberømte bog, der udkommer i USA i 1953. På dansk får den titlen "Flyvende tallerkener fra verdensrummet" og udkommer på De Unges Forlag i 1954. Beretningen gengives med Saarbrücker Zeitung som kilde.

"Flyvende tallerkener er ingen fabel," påstår et tysk avisudklip, som bringer en noget udbygget version af Spitsbergen-historien. Mange efterfølgende omtaler af beretningen angiver, at dette udklip stammer fra en tysk avis ved navn "Stuttgarter Tageblatt" den 5. september 1955.

Men her har man ukritisk skrevet af efter hinanden. Mange ufo-interessererede, deriblandt undertegnede, har nemlig gennem årene forsøgt at opspore denne kilde. Men forgæves. Den nævnte avis eksisterer nemlig ikke - og har aldrig eksisteret!

Inden for de senere år har man dog fundet ud af, at det er korrekt, at der findes en kopi af et avisudklip med ovenfor nævnte overskrift. Blot drejer det sig om en tysk avis med navnet forkortet som HN, nummer 172, dateret den 26. juli 1954. Men man ved endnu ikke konkret, hvilken avis det drejer sig om.

Avisudklippet fortæller om undersøgelsesresultater, der er ved at

blive offentliggjort af en norsk oberst Gernod Darnhyl, der skulle være chef for en undersøgelseskommission fra den norske hærs overkommando. Ifølge artiklen fortæller oberst Darnhyl, at det nødlandede fartøj alligevel ikke er sovjetisk. Han understreger, at det ikke er bygget af noget land på Jorden. Dets bestanddele er fuldstændig ukendte for alle involverede fagfolk.

Det nævnes endvidere, at jagerpiloterne løjtnant Brobs og løjtnant Tyllensen siden Spitsbergen-hændelsen er blevet indsat som specialobservatører i polarområdet. De mener i modsætning til amerikanske og andre kilder, at flyvende skiver er landet adskillige gange i det nordpolare område, fortæller artiklen.

Fra Spitsbergen til Helgoland

Beretningen om, at norske videnskabsmænd er involveret i undersøgelserne af den nødlandede flyvende tallerken, dukker hurtigt op igen. Denne gang stammer historien fra avisen "El Nacional" i Uruguay. Det nævnes, at man har en brasiliansk avis som kilde.

Avisartiklen gengives også i norske aviser, der fortæller om den norske dr. Hans Larsen Løberg. Han siger, at den tidligere nævnte nedstyrtede tallerken ikke blev fundet på Spitsbergen men på øen Helgoland. Der er tale om en lille tysk ø i Nordsøen, hvor man under Anden Verdenskrig bl.a. havde en ubådsbase.

Ifølge pressemeldingerne dementierer Larsen Løberg, at den nedstyrtede tallerken skulle have russiske inskriptioner. Den havde en diameter på 91 fod og en tykkelse på midten på 70 fod. I rumskibets kontrolrum fandt man en lang række knapper, og man opdagede, at det bevægede sig ved hjælp af de magnetiske kræfter, som holder planeterne på plads i verdensrummet (det er da vist noget nyt!/OH).

Lige inden for den åbne dør i det nedstyrtede rumskib fandt man syv forkullede lig. Videnskabsmænd mener, ifølge Larsen Løberg, at det drejer sig om mandlige væsener i alderen 25-30 år omtrent 1,65 m høje.

Hokus pokus med navne

Den norske avis Verdens Gang (VG), der offentliggjorde beretningen den 19. december 1954, fandt åbenbart også historien lidt for fantastisk. VG prøvede derfor at finde den anførte norske videnskabsmand dr. Hans Larsen Løberg, hvis foto var of-

Vi Menn, 21.06.67.

Swalbard-tallerken'

Her reaktør!
I nr. 17 av VI MENN er det en mann som om UFA-tunn på Svalbard i 1952. Til det kan jeg gjerne hva jeg hørte i Hammarfær i 1952 historien gikk ut på at en flyver så en sirkelrund tallerken på himmen da han fløy over Svalbard. Han rapporterte det til sine overordnede da han kom tilbake til Murge Etter hva som blir sagt reiste det opp en engelsk-amerikansk ekspedisjon, men det kom aldri noen rapport om deres undersøkelser.

Det har vært mange gode krigsberetninger fra Norge i VI MENN, men jeg synes det er rart at kampene på Sørøya i Vest-Finnmark aldri har vært nevnt. Kampene foregikk jo straks i frigjøringskrigen. Det er kommet en bok som heter «Øya i Inngangsmuland» som beskriver hendelsene.

Kjellens takker jeg for Norges beste uketidning. Hilsen Trygve Mortensen.

Den angivelige tallerkens-opptreden på Svalbard er en hardnakket sagn-gæmpe, som ikke er blitt bekreftet på noe ansvarlig hold. Hvor historien oppsto skal vi ikke kunne si, men den ble selvfølgelig utsatt i et tysk blad og senere som opplysning på offisielt norsk hold.

På Tross er de meget flydige utdrag av vår krige- og okkupasjonshistorie som vi har brakt i denne lap, har vi selvfølgelig ikke fått med oss alt. Men kampene på Sørøya er jo, som De nevner, omtalt i en bok. Med.

fentliggjort i den sydamerikanke avis. Men det lykkedes ikke at opspore ham. Alle, som måtte formodes at have kendskab til en sådan kendt person, var uforstående. Ingen kendte noget til ham.

Heller ingen undersøgelser foretaget af tyske ufo-interessererede har frembragt det mindste indicium for, at et rumskib på et tidspunkt i halvtredserne skulle være havareret i nærheden af øen Helgoland.

Ole Jonny Brønne har foretaget en grundig efterforskning for at opspore yderligere oplysninger om de militærfolk og forskere, som er nævnt med navns nævnelse af de forskellige kilder. Men dette har også været en forgæves eftersøgning for alles vedkommende. Ingen arkiver, museer eller det norske forsvar har kunnet finde frem til oplysninger om én eneste af de nævnte personer.

Flyverkaptajn Olaf Larsen - ukendt! Raketspecialist dr. Norsel - ukendt! Oberst Gernod Darnhyl - ukendt! Løjtnant Brobs - ukendt! Løjtnant Tyllensen - ukendt! Dr. Hans Larsen Løberg - ukendt!

Hvad så med beboerne på Spitsbergen? Den norske ufo-forsker har også i forbindelse med sine undersøgelser efterlyst vidner til den gamle beretning i den lokale dagspresse. Uden resultat. Ingen havde lokalt hørt noget til nedstyrtningen.

Beretningen er nonsens

Naturligt nok har Ole Jonny Brønne også interesseret sig for, hvilke fly-

typer, Norge i det hele taget rådede over i 1952. Dette spørgsmål har også lederen af Arkivet För UFO Forskning, Anders Liljegren, beskæftiget sig med i en redegørelse, der bringes i sin helhed i bogen.

Anders Liljegren konkluderer, at det på ingen måde har været muligt for de fly, som det norske forsvar rådede over på det pågældende tidspunkt, at flyve så langt og foretage de beskrevne manøvrer.

Nordmanden Jon-Ingar Haltuff skrev allerede i halvfjerdserne bl.a. til undertegnede, at han betragtede sagen som nonsens ud fra de oplysninger, som det havde været muligt at kontrollere. Han tilføjede, at efter hans opfattelse var alene tanken om, at en tysk journalist skulle have fået kendskab til eller have været til stede ved et hemmeligt møde i det norske forsvar, som ingen norske aviser vidste noget om, i sig selv helt absurd.

Det norske forsvar har hele tiden benægtet ethvert kendskab til nogen form for nedstyrtet objekt på Spitsbergen. Naturligvis har den megen

omtale og de mange forespørgsler til forsvarret bevirket, at man har en stor sagsmappe liggende. Journalist Arne Børcke, der også har været tilknyttet UFO-Norge, gennemgik i halvfjerdserne i anden anledning hele arkivmappen uden at finde nogen henvisning til et nedstyrtet objekt.

Ole Jonny Brønne slutter sit arbejde med sagen med at konkludere, at historien er rent opspind. Selv om der ikke er noget hold i sagen, tør han dog godt komme med den spådom, at beretningen alligevel vil dukke op i masser af artikler og bøger fremover.

Heldigvis har han haft lejlighed til at gøre rede for sine undersøgelser på kongresser i udlandet, ligesom hans beretning i en forkortet version er publiceret på engelsk. Dette kan være medvirkende til at sætte denne nedstyrtnings-historie på plads i den rigtige kasse fremover: *Opklaret svindel!*

Fremragende efterforskning

Det er et glimrende og ganske nød-

vendigt arbejde, som her er foretaget af vor norske kollega, Ole Jonny Brønne, hvis mange undersøgelser og indsamling af kildematerialer har været meget omfattende. Det er derfor umuligt at videregive alle detaljer i i denne spegede sag i artikel-form her i UFO-Nyt. Derfor er kun de vigtigste ting i begivenhedsforløbet omtalt her.

Ole Jonny Brønne har i hele sin undersøgelsesfase haft opstillet en kronologisk fortegnelse over samtlige kilder. Han efterlyser stadig yderligere kilder, men fortegnelsen indeholdt ved trykningen af heftet i alt 165 kilder - blot i denne ene sag.

Læsere, der er interesserede i flere detaljer, henvises til Ole Jonny Brønnes fremragende specialhefte "Spitsbergen-saken 1952", der er udgivet af UFO-Norge i 1991. Adressen er: UFO-Norge, Postboks 1155, N-5001 Bergen. Pris kr. 30,00.

Læsere, der ønsker oplysninger om helt specifikke spørgsmål i sagen er velkomne til at kontakte undertegnede.

□

SUFOI

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

Hvem ka' - Norge ka'

SUFOI's norske søsterorganisation, UFO-Norge, kunne i år indvie et nyt kontor-fritidshus. Fritidshuset er placeret på Odd-Gunnar Røeds grund, og det er blevet indrettet til kontor og forskningscenter for UFO-Norge. Der er bl.a. telefon, fax, pc, printer og en kopimaskine.

Det nye kontor er blevet en realitet efter en storstilet indsamling blandt foreningens medlemmer. Det får os selvfølgelig til at nævne, at også SUFOI har en Støttefond, hvis midler bliver anvendt til helt specielle aktiviteter. På SUFOI's ønskeseddel er jo en større ufo-udstilling, så der kan blive god brug for enhver krone, vi kan indsamle.

Derfor vil vi opfordre vore læsere til at give et bidrag på giro 9 11 77 25 (SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte). Man kan også sende en check til vores adresse. Lad os ikke stå tilbage for nordmændene!

Liv på andre planeter

AF OLE
HENNINGSEN

Palle Vibe: *Mysteriet om liv på andre planeter*, Gyldendal Undervisning 1994, 48 sider, ill., kr. 95,00

Tilhørerne til et ufo-foredrag kan være meget delte i deres indstilling til ufo-fænomenernes oprindelse. Men spørgsmålene til foredragsholderen eller tilhørernes kommentarer efter foredraget vil uvægerligt på et tidspunkt dreje sig om spørgsmålet om liv andre steder i universet.

Man kan naturligvis have allehånde forestillinger om et sådant liv. Måske burde man til en start diskutere, hvad man forstår ved liv. Hvorvidt der overhovedet kan tænkes liv, som vi - indtil videre - en-

somme jordboere har interesse i at komme i kontakt med, og hvorledes en sådan kontakt i givet fald kunne etableres.

Adskillige generationers science fiction forfattere har på godt og ondt bidraget væsentligt til debatten om livsformer på andre planeter.

Ny ungdomsbog om liv på andre planeter

Palle Vibe har med en ny bog "Mysteriet om liv på andre planeter" på en letlæst facon lagt en del brikker ud til videre leg hos unge mennesker i aldersgruppen 12-15 år, som er denne bogs målgruppe fra forlagets side.

Bogen er udkommet i Gyldendals serie "Mysteriet om", hvor der nu er udkommet i alt 24 titler - og flere er under udarbejdelse.

Forfatteren omtaler de enkelte planeter i vort eget solsystem og deres muligheder (eller rettere - umuligheder) for at bære liv, som vi kender det. Størst omtale får planeten Mars, der er det himmellegeme, der har været årsag til de fleste spekulationer i den retning gennem tiderne. Naturligvis nævnes det berømte Mars-ansigt og pyramider m.v., selv om det da også tilføjes, at eksperterne er enige om, at disse besynderlige fremtoninger er forårsaget af tilfældige spil af lys og skygge.

Hvor kom livet fra?

Bogen beskæftiger sig også med problemet om, hvorvidt livet opstod på Jorden eller på forskellige vis blev bragt hertil ude fra verdensrummet.

Den britiske astronom Fred Hoyle gjorde sig allerede for mere end 20 år siden til talsmand for, at livsformer er opstået i rummet og først på et senere tidspunkt er blevet ført til Jorden fx ved hjælp af kometer, asteroider og interplanetarisk støv. I meteoritter er der fx fundet amino-

syrer, der indgår i levende organismers proteiner.

Fund af organisk materiale i rummet

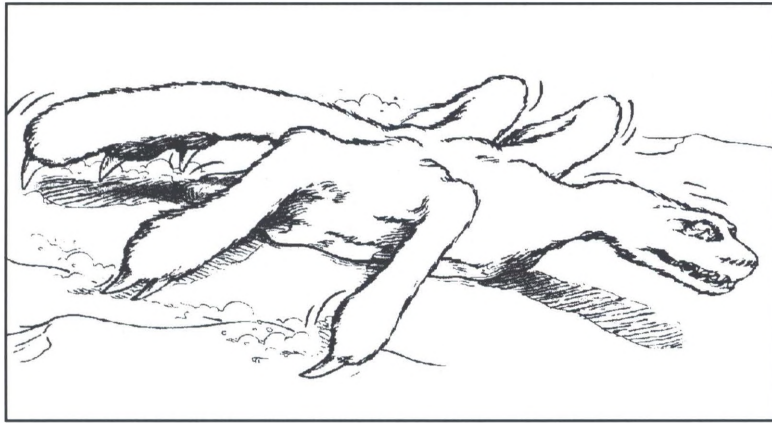
For nylig kunne man i det videnskabelige tidsskrift *New Scientist* læse, at amerikanske radioastronomer havde fundet store mængder organisk materiale i form af aminosyren glycin i den store støvsky Sagittarius B2 i stjernebilledet Skytten.

Lewis Snyder fra University of Illinois siger til *New Scientist*, at opdagelsen af glycin viser, at den kemi, der kendes fra tidligere tider på Jorden, muligvis kan være helt almindelig i store områder af vor mælkevej. De fremlagte resultater er baseret på tre års arbejde ved en række radioteleskoper i det nordlige Californien.

Men én ting er naturligvis at måle sig frem til tilstedeværelsen af adskillige store og sammensatte molekyler langt ude i verdensrummet. En ganske anden ting er at konstatere liv, som man som lægmand forstår det.

Rollespil letter forståelsen

Når man diskuterer liv, dets udformning og udvikling på en given planet, vil man uvægerligt komme ind i en lang række vanskelige problematikker. For at anskueliggøre i hvert fald nogle få af disse på en ret simpel facon forsøger Palle Vibe i sin bog at lade læseren gå ind i et slags rol-

Slædvæsen på en flad og kold planet.
(Tegning: Per Erik Hedman)

lespil, hvor man tvinges til at tage stilling til en række spørgsmål. Og valgene har konsekvenser. Livsformer, der ikke er tilpasset omgivelserne, vil som regel hurtigt uddø.

Sivdyrenes planet

I et af bogens mindre afsnit fremkommer forfatteren med den tanke, at livsformerne på en varm planet med store søer er blevet til store kolonier af såkaldte sivdyr. At sivdyrene også er udstyret med afskydelige pile og mange andre finesser, gør ikke tankeeksperimentet dårligere. De beskrevne sivdyr har en fælles rod og opbygger derfor også en fælles erfaring, der udnyttes i deres videre fysiske udvikling. Om sådanne sivdyr også ville være i stand til at udvikle og benytte radioer og rumskibe, er nok tvivlsomt - også i fantasien. Men det er en puds-

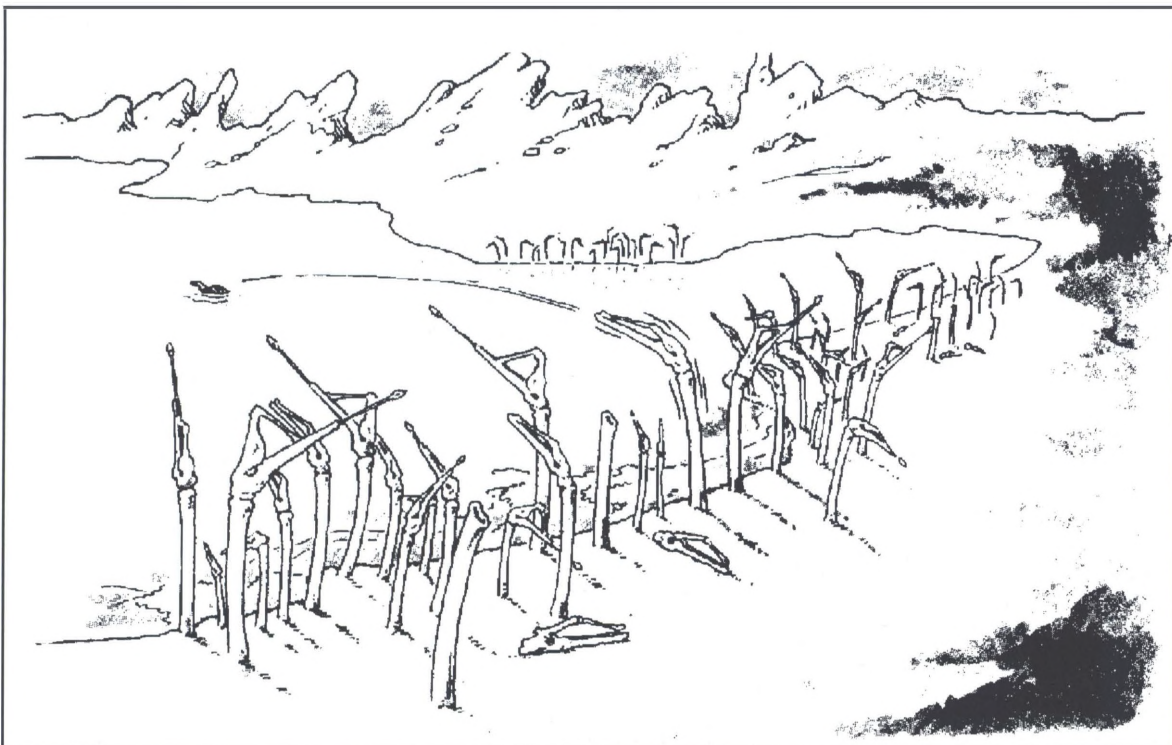
synsvinkel, spændende illustreret af Per Erik Hedman.

Kan vi rejse 10-15 lysår?

Det tjener intet formål at sende fremtidige astronauter ud på en længere rejse i rummet, hvis ikke man forinden har konstateret tilstedeværelsen af intelligent liv på planeter i umiddelbar nærhed af Jorden. Umiddelbar nærhed kunne i den forbindelse måske være 10-15 lysår. En i dag ganske uoverskuelig teknisk bedrift, som fremtidens rumforskere måske finder løsninger på. Visse af disse løsninger ridser Palle Vibe også op i sin bog.

Radioteleskoper er stadig vejen frem

Forfatteren kommer også ind på, at den nemmeste måde at skaffe sig

Sivdyrenes planet.
(Tegning: Per Erik Hedman)

vished for tilstedeværelsen af intelligensvæsener andre steder i universet stadig er via radioteleskoper. Der har gennem tiderne været adskillige videnskabelige projekter, hvor man har lyttet efter tegn på intelligente radiosignaler fra verdensrummet. Hidtil forgæves.

Men forskerne er alligevel adskillige gange stødt på signaler, der kunne tydes som intelligente radiosignaler ude fra rummet. I nogle tilfælde har man fundet mere almindelige - også jordnære - forklaringer på signalerne. I andre tilfælde har man ingen forklaring kunnet give. Signalerne er dog aldrig igen blevet registreret på et senere tidspunkt, så man kunne foretage en nærmere undersøgelse af dem.

NASA's SETI-projekt finansieres privat

Den amerikanske rumadministration NASA startede i 1992 et nyt stortilet forsøg med aflytning af rummet for intelligente radiobudskaber. Desværre løb det planlagte 10-årige eftersøgningsprogram Phoenix tør for penge allerede i 1993, da Den amerikanske Kongres skar også den-

ne bevilling væk i et forsøg på at få den amerikanske økonomi til at hænge bedre sammen.

På trods af disse vanskeligheder er projektet kommet i gang igen ved hjælp af private bidrag fra fonde og enkeltpersoner. Det amerikanske tidsskrift *Astronomy's* maj-udgave 1994 fortæller således, at der foreløbig er indsamlet mere end 4,4 millioner dollars til fortsættelse af Project Phoenix under SETI-Instituttet i Mountain View i Californien. SETI er en forkortelse for Search for Extra Terrestrial Intelligence.

Det er nødvendigt at indsamle i alt 7,3 millioner dollars for at projektet kan køre videre til udgangen af 1995. Herefter vil udgifterne andrage tre millioner dollars (ca. 18-20 millioner danske kroner) om året frem til år 2000.

Eftersøgning fra Australien og Puerto Rico

Det indtil nu indsamlede beløb er øremærket til ombygning og udvidelse af de digitale radio-modtagere, som er udviklet af NASA og til anvendelsen af Parkes Radio-tele-

skopet i Australien.

Når man har scannet den sydlige himmel for signaler, er det planen at flytte udstyret til verdens største radioteleskop Arecibo i Puerto Rico for at kunne videreføre arbejdet på den nordlige himmelkugle. Arecibo radioteleskopet har fungeret i mange år og er i en dal indrettet med en parabolantenne på mere end 300 meter i diameter.

Store støjproblemer

Man arbejder efterhånden under et vist tidspres, da man ustandselig får dårligere arbejdsvilkår på dette område. Der er ingen tvivl om, at man desværre får forøgede støjproblemer fra jordiske elektroniske støjkilder og satellit-transmissioner, der også arbejder i de radiobånd, hvor intelligente signaler fra rummet formentlig skal findes.

Liv på andre planeter er et emne, som mange har forestillinger om. Min forestilling er, at denne bog vil være ganske interessant og tankevækkende for den unge læserskare, som Palle Vibe primært henvender sig til. Andre aldersgrupper må gerne kigge med.

På sporet af fremmed intelligens

AF KIM MØLLER
HANSEN

Edward Ashpole: *The Search for Extraterrestrial Intelligence*, Blanford 1990, 170 sider, mange ill.

Søgen efter intelligent liv ved at udsende og modtage signaler med radioteleskoper kaldes SETI (Search for ExtraTerrestrial Intelligence). I de sidste 25-30 år har radioastronomer i USA, det tidligere Sovjet, Canada, Frankrig og Tyskland søsat mere end 50 SETI-projekter, og flere af dem er stadig aktive.

Videnskabsjournalisten Edward Ashpole fra Nordirland har skrevet en slags grundbog om SETI. Bogen kommer godt rundt omkring emnets mange aspekter: et historisk overblik over menneskets forestillinger og drømme om universet, livets op-

ståen, grænser for civilisationers vækst, moderne metoder til søgen efter fremmed intelligens, mulighederne for kolonisation og chancerne for at fremmede væsner kan nå Solsystemet.

En af bogens styrker er det store eksempel materiale og Ashpoles opstilling af argumenter for og imod gængse påstande og hypoteser.

Lad mig give et enkelt eksempel fra bogen:

"Skal vi forvente bevis?"

De fleste videnskabsorienterede mennesker siger, at hvis ufoer var ikke-jordiske, så ville man have fundet beviser for det nu. Men er

dette et rigtigt argument?

Arthur C. Clarke skrev engang, at det ville være lettere at gemme en dinosaur på Manhattan end at skjule et besøg af et fremmed rumskib. I en TV-udsendelse om flyvende tallerkener og deres besætninger fastholdt Clarke, at ethvert besøg af fremmed intelligens helt sikkert ville blive opfattet som det, det var. Et sådan besøg ville ændre vores tilværelse med et brag, og vi ville alle vide det...

Jeg kommer imidlertid til den modsatte konklusion. Forestil dig, at du sidder i et rumskib i kredsløb om Jorden og rejser 2-3 millioner år tilbage i tiden. Du vil nu få gode mu-

ligheder for at studere vore tidligste forfædre. Du sender et fartøj ned til udforskning af Jorden og finder Australopithecines eller før-mennesker, der lever i små grupper på den afrikanske savanne.

Du vil nok ikke lande blandt dem, stige ud og sige: "Hej, jeg kommer lige fra fremtiden for at studere jeres primitive samfund og for at hjælpe jer med at få et bedre liv!"

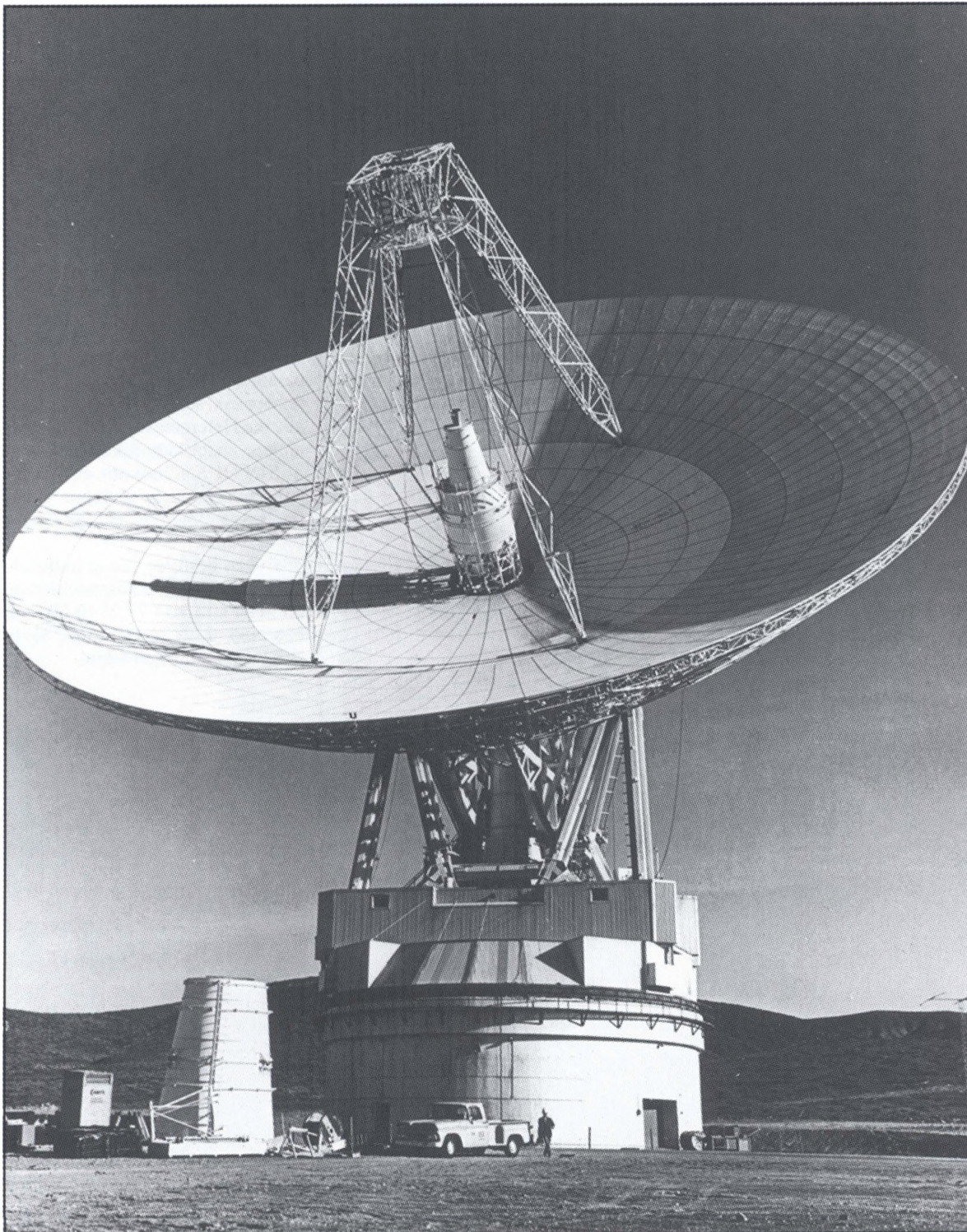
En sådan handling ville være helt forkert, hvis du skulle lære noget om

vore tidligste forfædre. Du ville kun få held til at skabe panik og formentlig ødelægge enhver mulighed for værdifuld forskning.

Hvad kunne du så gøre i stedet for? Om bord i rumskibet har du alle de tekniske hjælpemidler, der er nødvendige for at undersøge forhistoriske samfund. For det første tror jeg, at du ville studere dem på afstand og på alle mulige måder undgå at give dig til kende. Du ville bruge teleskoper, kikkerter og foto-

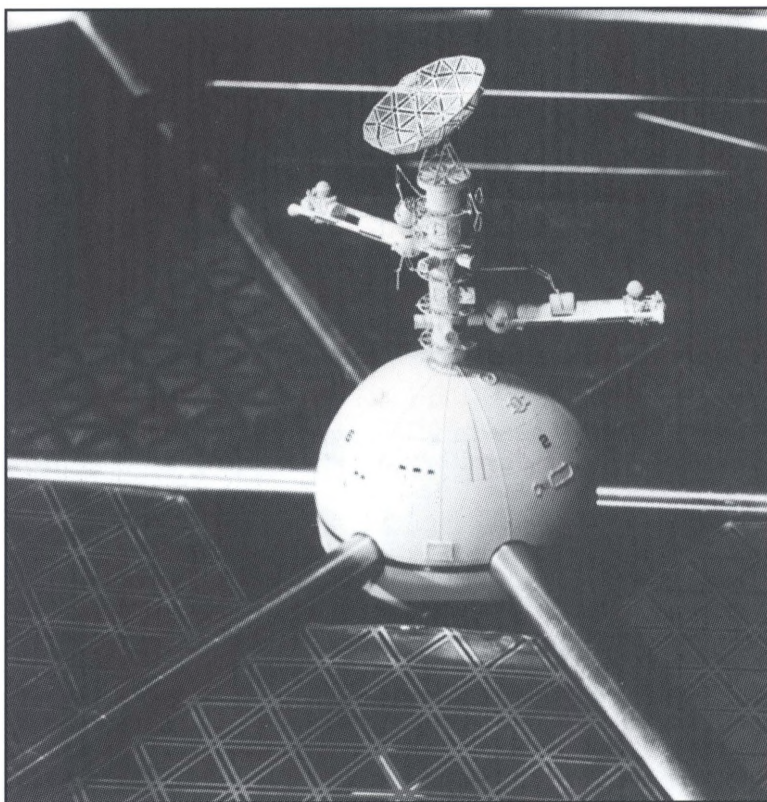
apparater. Det næste skridt ville være at fange en eller to personer til nærmere undersøgelse, måske for at få venligtsindede og samarbejdsvillige hjælpere til brug ved en senere direkte kontakt med deres samfund.

På denne måde vil du måske leve blandt dem og møde deres ledere. Mit gæt er dog, at du vil synes, at det er for svært at leve sammen med disse forhistoriske mennesker, og at du vil foretrække at lære enkelte individer nærmere at kende og iøvrigt

(Foto: NASA)

Modellen her viser en af de mange rumkolonier, som NASA har udtænkt igennem årene. (Foto: NASA)

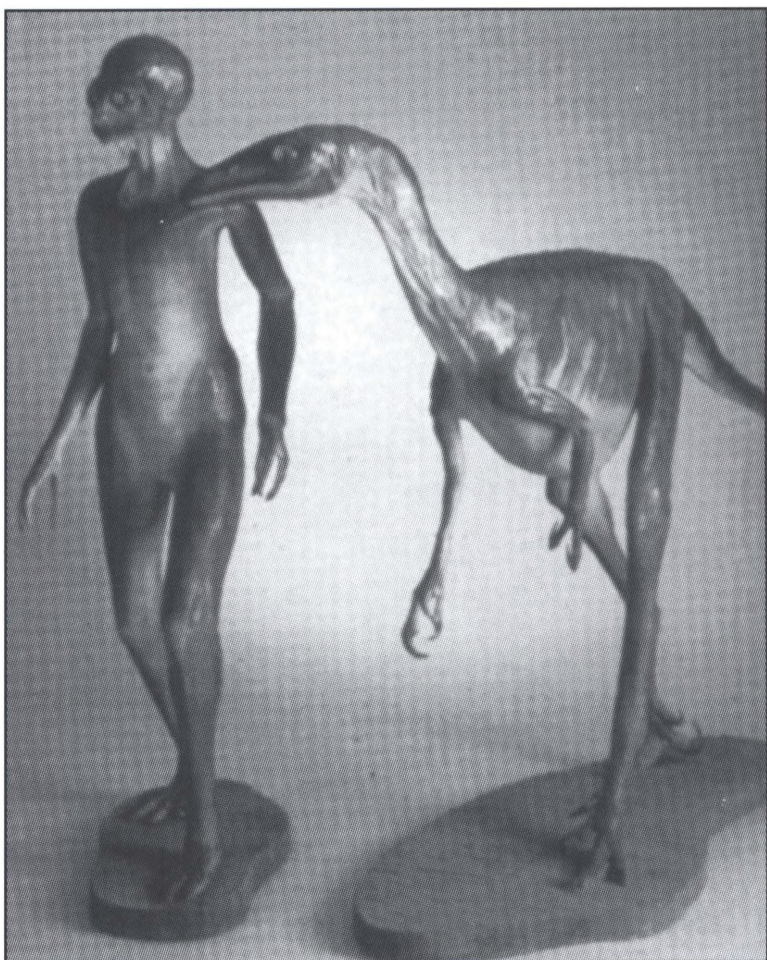

studerer deres samfund udefra, ligesom vi i dag studerer abeflokke i naturen.

Ethvert fremmed intelligensvæsen,

som skulle besøge Jorden i dag, ville være i samme situation, bortset fra at vores samfund er mere komplekst end

Til højre ses en kødædende *Stenonychosaurus*. At dømme ud fra kraniets størrelse var denne dinosaur ret intelligent. Hvis evolutionen var gået lidt anderledes, havde denne dinosaur måske udviklet sig til det menneskelignende intelligensvæsen, som ses til venstre. (Foto: fra bogen "The Search for Extraterrestrial Intelligence")

det forhistoriske samfund og derfor vil tage længere tid at studere. Og at dømme ud fra rapporterne om ufo-landinger er dette netop, hvad ufo-nauterne gør. Det ser ud, som om de har undgået nærkontakt med vores samfund, mens de har studeret det på afstand.

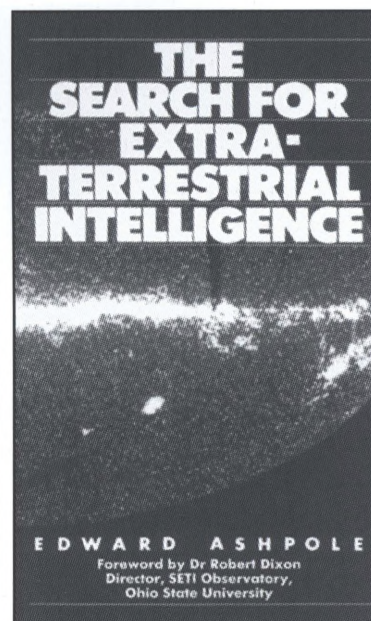
Når man tænker nærmere over det, er den gamle tegneserie-kliché: "Før mig til jeres leder!" - det sidste en besøgende ET ville sige. Han ville allerede inden landingen vide tilstrækkeligt til at besøge Jordens ledere uden vores hjælp.

Og så er vi tilbage til kolonisations-hypotesen [= intelligente civilisationer opstået på en jord-lignende planet et eller andet sted i Mælkevejen vil som en naturlov kolonisere hele Mælkevejen for at overleve]. Det centrale er her, at vi kan afprøve hypotesen ved at begynde at udforske ufo-fænomenet videnskabeligt. De mest troværdige ufo-rapporter strider ikke imod det, vi forventer, hvis kolonisations-hypotesen er sand. Det er helt sikkert, at vi aldrig finder beviser for ufoer, hvis vi ikke søger videnskabeligt."

Edward Ashpoles bog er gennemillustreret og skrevet i et mundret engelsk, som vil kunne forstås af alle med interesse for emnet og med almene engelskkundskaber.

SUFOI har indkøbt et mindre antal eksemplarer af denne anbefalelsesværdige bog, som vi sælger for kr. 98,00.

Bogen bestilles ved at indbetale kr. 98,00 plus kr. 15 i ekspedition og porto på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv "SETI" på modtagerdelen. □

Mit møde med korncirklen

Vi skulle til London og besøge familien i august i år. Vi så selvfølgelig frem til turen, ikke mindst da det i sidste øjeblik blev muligt at bo på et landsted i en lille by nær Salisbury. Jeg så straks en mulighed for at se de mystiske korncirkler, der skulle være så mange af netop i dette område.

Den 13. august begav vi os ud for at finde dem. Efter et besøg i Stonehenge kørte vi nordpå over Salisbury Plains for at finde korncirklerne, som jo ifølge aviser, blade og bøger skulle optræde i hundredvis.

Det viste sig imidlertid hurtigt, at det slet ikke var så nemt. Det engelske landskab ligner ikke det danske: Det er vanskeligt at se noget fra vejene. Enten kører man nede i en hullevej, eller også er der så tæt bevoksning langs vejkanterne, at man intet kan se.

Vi besluttede derfor at spørge os frem, men folk vidste tilsyneladende ikke så meget om det. Vi blev henvist til andre, som sikkert vidste mere om det, men enten var de lige gået, eller også kunne vi ikke finde dem.

Til sidst udlovede jeg en dusør til den, der først så en cirkel. Vi var tæt på at opgive, da jeg pludselig i et lille hul i hækken langs vejkanterne så en cirkel i en hvedemark. Vi kom lidt forbi den, og da vi vendte bilen, så vi, at korncirklen lå næsten lige neden for den Hvide Hest, der er "tegnet" i kalken på en bakke.

Vi kørte op på bakken, hvor vi fik en flot udsigt over hvedemarken, og

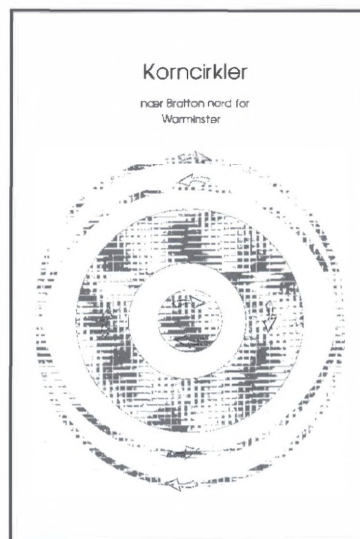
samtidig kunne vi se den Hvide Hest på nært hold. Det viste sig nu, at korncirklen i virkeligheden var flere cirkler inden i hinanden med forskelligt centrum.

Jeg gik ned ad bakken for at studere korncirklen nærmere, mens de andre kørte bilen ned. Det var med stor spænding, at jeg begav mig ind i cirklen. Dels havde jeg læst om folk, der oplevede mærkelige ting inde i cirklen, hørte lyde osv., og dels havde jeg lige set en tv-udsendelse, hvor bonden nærmest jog nysgerrige væk med en høtyv.

Da jeg stod inde i cirklen, kunne jeg ikke se de omkringliggende gårde, der havde været så synlige oppe fra toppen af bakken. Vejen, der gik tæt forbi, kunne man næsten heller ikke se. Med andre ord: Korncirklen var ret godt skjult i det kuperede terræn.

Korncirklen bestod af flere cirkler inden i hinanden. Den inderste var højresnoet med en diameter på ca. 4 m. Derefter fulgte et stykke, der ikke var lagt ned, og derefter en ny cirkel med samme centrum med en diameter på ca. 20 m, også denne var højresnoet. Uden om de to brede cirkler var der to tynde, ca. 30 cm brede, men med forskelligt centrum, således at de krydsede hinanden to steder. Disse to tynde cirkler var snoet hver sin vej.

Desværre var cirklerne ikke nye. Det kunne man se, idet det nedlagte korn var begyndt at spire. Jeg vil tro, at de var mindst 14 dage gamle. Jeg

kunne se på den nedtrampede sti ind til cirklerne, at jeg ikke var den første, der besøgte dem.

Cirklerne var utroligt perfekte. Der var næppe et strå, der lå forkert, og specielt siderne kunne man ikke lade være med at lægge mærke til. Der var ingen strå, der kun var lagt halvt ned. Også de tynde cirkler, der krydsede hinanden, havde samme bredde hele vejen rundt.

Jeg oplevede intet specielt inde i cirklerne, men alligevel havde jeg en fornemmelse af, at det var noget overnaturligt. Helt sikkert er det imidlertid, at hvis disse fænomener fortsætter, skal jeg helt sikkert tilbage og se nærmere på dem - til den tid forhåbentlig bedre forberedt medbringende målebånd og lignende. □

AF HANS
BØDKER

(Tegning:
Hans Bødker)

Bliv aktiv i SUFOI!

SUFOI afholder kursus for nye rapportoptagere i Odense den 1.-2. april 1995.

Nærmere oplysninger om kursets indhold, tilmelding etc. fås hos Bo Nielsen på tlf. 86 28 90 61.

KORT FORTALT

Der kom et brev fra Saudi Arabien

Elizabeth A Marzi har sendt et brev til SUFOI sammen med et foto, som hun gerne vil have undersøgt. Billedet er taget på Kreta den 3. august 1994 omkring klokken 17 og viser foruden hendes mand et mærkeligt "objekt" på himlen. Fru Marzi så intet usædvanligt, da billedet blev taget.

Vi har efterhånden set adskillige fotos af denne type. Dimsen på himlen er ikke en ufo, men forårsaget af en fejl på filmen. (Attention: film defect) /kmh

Australske ørkenstriber

I Nullarbor-ørkenen har australske videnskabsmænd opdaget fem parallelle striber i ørkenoverfladen. Striberne er 400 kilometer lange og 15 kilometer brede med omkring 80-100 kilometer mellem de enkelte striber.

Striberne blev opdaget i forbindelse

med geologiske undersøgelser foretaget med satellit. Danske dagblade fortalte den 26. august 1994 om opdagelsen med nyhedsbureauet EFE som kilde.

Man ved ikke, hvad de ejendommelige striber skyldes, men tilsyneladende er sribeformationerne koldere end den omgivende ørkenoverflade. /oh

Schweizisk luftvåben indsamler ufo-rapporter

Det schweiziske Luftvåbens efterretningstjeneste har i årevis indsamlet rapporter om ufoer, fortæller det tyske tidsskrift "Journal für UFO-Forschung" nr. 3/1994. Offentliggørelsen kommer via TV-stationen DRS' ufo-serie i programmet "Schweiz aktuell".

Afdelingsleder Hansrüdi Fehrlin, Dübendorf, bekræfter, at der i luftvåbnets arkiver er fundet dokumenter,

der beviser indsamlingen af ufo-rapporter.

Der er tale om godt en halv snes rapporter, hvoraf de fleste stammer fra halvfjerdserne fra civile borgere. Der foreligger dog også rapporter fra tre militærpiloter fra februar 1971. Uafhængigt af hinanden havde de under natflyvning over Biellersøen gjort iagttagelser, der havnede i Det schweiziske Luftvåbens ufo-arkiv. /oh

UFO-Norge modtager arv

En 14-årig dreng, som døde i februar måned, havde over for sin far givet udtryk for, at 11.000 kr. af hans midler skulle videregives til UFO-Norges støttefond. Beløbet er modtaget af UFO-Norges taknemlige bestyrelse, der nu overvejer, hvorledes beløbet bedst muligt kan anvendes til gavn for ufo-arbejdet i Norge i den unge mands ånd. /oh